Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Elevi din anul III al Şcolii profesionale de mecanici pompe compresoare din cadrul Grupului şcolar chimie Craiova venit în practică la Fabrica de acid azotic a Combinatului chimic Craiova primesc primele lămuriri.

Foto: AGERPRES

ÎN ACEST NUMĂR

În pag. 2: • Conferinţa organizaţiei regionale Galaţi a U. T. C.

În pag. 3: • De la o ediţie la alta • „PATROANA" DIN PANTELIMON ŞI INSPECTORI CU INIMĂ LARGĂ

În pag. 4: • *Bombele de la Palomares* • *In faţa examenului parlamentar*

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

Anul XXII, seria II, Nr. 5223 | 4 PAGINI — 25 BANI | Vineri 4 martie 1966

În întîmpinarea CONGRESULUI AL IV-LEA AL U. T. C.

• Tineri mecanizatori în concurs

Aproape 300 de tineri mecanizatori, cei mai buni din regiunea Oltenia, s-au întîlnit zilele trecute la Craiova într-un interesant concurs, înscris printre manifestările organizate în întîmpinarea importantului eveniment ce se apropie — Congresul al IV-lea al U.T.C.

În legătură cu acest concurs tovarăşul A. Bălteanu, *şeful comisiei Tineret sătesc a Comitetului regional Oltenia al U.T.C. ne-a declarat:*

„Tema concursului a avut de fapt două obiective de bază. Din documentele elaborate de partid cu privire la continua dezvoltare a agriculturii, mecanizatorilor le revin sarcini de mare răspundere. Cunoaşterea acestora constituie unul din obiectivele concursului. La el au participat propriu zis toţi mecanizatorii din regiune, deoarece prima fază s-a desfăşurat la nivelul S.M.T.-urilor. Fiecare mecanizator s-a pregătit temeinic pentru a da cele mai bune răspunsuri — scris şi oral — la întrebările stabilite de un juriu la regiune. Tînărul mecanizator care s-a dovedit a fi cel mai bine pregătit din fiecare S.M.T. a participat apoi la faza pe regiune. La Craiova au fost însă invitaţi, odată cu participanţii la concurs şi 5—6 mecanizatori fruntaşi din fiecare S.M.T. Faza regională a concursului s-a transformat deci într-un fructuos schimb de experienţă între mecanizatorii care şi-au împărtăşit din cunoştinţe şi din metodele lor de muncă.

D. MIHAI

• *Profil romantic*

În caietul profesoarei Paula Dincă de la Liceul nr. 1 din Giurgiu apărea în septembrie 1962 următoarea notiţă: „Prima oră de diriginţie; cunoştinţă cu noua mea clasă, a VIII-a". *Urmau, apoi, fişele — repartizate egal pe fiecare elev în parte — deocamdată albe, dar care aveau să devină mai tîrziu adevărate „fişe personale" privind evoluţia elevilor. Revedem acum, după patru ani, una din aceste „fişe": NECULA ELENA. Iată primele adnotări:* „Sîrguincioasă, cu sclipiri de inteligenţă. Note: numai 9 şi 10. Fire cam închisă, însă, timidă". *Alte asemenea atribute frumoase veneau în continuare să caracterizeze munca deosebită a elevei Necula Elena, pasiunea ei pentru studiu. Oricîte epitete, însă, s-ar fi alăturat, oricîte fapte ar fi consemnat „fişa", ceva ar fi rămas totuşi în afara sferei de percepţie: visul. Da, fetiţa care nu-şi desfăcuse încă de la gît cravata roşie şi-şi mai păstra cozile prinse în două panglici albe visa; mai bine-zis continua să viseze. Pentru că visul a întovărăşit-o de mică, din copilărie, ca ceva lăuntric, al ei, inalienabil şi discret. Poate de aceea era şi greu de depistat.*

...Anii treceau şi Necula Elena — Lena, cum i se spune între colegi — se înturna spre adolescenţă odată cu visul. Iar visul prindea, în trecerea timpului, contururi precise, valenţe noi, dublat de o luciditate care-i sporea caratele.

Caietul menţionează în continuare cu sobrietate, puncte noi în dezvoltarea tinerei eleve: clasa a IX-a îi aduce un „spor de maturitate în gîndire", „curaj, atitudine deschisă", „spirit organizatoric" şi cunoştinţe din ce în ce mai multe. Catalogul consemnează şi el invariabilele note 9 şi 10. Colegii o aleg membră în comitetul U.T.C. al şcolii. Într-a X-a i se atribuie

I. ANDREIŢĂ

(Continuare în pag. a II-a)

• Simpozion pe tema educării tineretului în spiritul păcii

Aseară, în sala Casei de cultură a studenţilor din Capitală, tineretul universitar bucureştean a participat la simpozionul intitulat „Educarea tineretului din patria noastră în spiritul păcii şi prieteniei între popoare" organizat de Comitetul Central al U.T.C. şi Comitetul Naţional pentru Apărarea Păcii din Republica Socialistă România. Prezidat de prof. dr. Jean Livescu, adjunct al ministrului învăţămîntului, simpozionul a suscitat un viu interes din partea tinerilor participanţi. În cuvîntul său prof. dr. docent Alex. Balaci, vicepreşedinte al Comitetului de Stat pentru Cultură şi Artă, a evocat intensa preocupare acordată cunoaşterii de către tineretul nostru a marilor valori cultural-artistice ale umanităţii.

Tovarăşa Maria Groza, vicepreşedintă a Comitetului Naţional al Femeilor, s-a referit pe larg la istoricul adoptării de către O.N.U. a propunerii delegaţiei române ce militează pentru îndrumarea tineretului lumii în spiritul păcii şi prieteniei între popoare, arătînd, că acest document este organic legat de preocuparea P.C.R. de a forma în ţara noastră un tineret animat de profunde sentimente patriotice şi internaţionaliste, ataşat ideilor socialismului şi păcii. În continuare, au luat cuvîntul Constantin Militaru, muncitor la Întreprinderea „Pionierul" şi studentul Floricel Constantin.

DEBUT ÎN RÎNDUL FRUNTAŞILOR

CUM AU REUŞIT ŢĂRANII COOPERATORI DIN CATALOI-DOBROGEA SĂ RIDICE VALOAREA ZILEI-MUNCĂ LA 60 DE LEI

Dobrogea îşi are în producţia agricolă recordurile ei. Despre cooperativele de aici s-au scris multe rînduri, experienţa lor este larg cunoscută. Nu-mi amintesc însă ca cineva să fi scris vreodată despre Cataloi — o comună cu soluri deluroase, sărace din apropierea oraşului Tulcea. Despre ea nu amintea nici raportul prezentat celor 800 de delegaţi la Conferinţa de constituire a Uniunii regionale Dobrogea a cooperativelor agricole. Gheorghe Gulai, preşedintele cooperativei din Cataloi, a vorbit seara tîrziu. La început, cuvîntul său n-a reţinut în mod deosebit atenţia ascultătorilor. Curînd, însă, întreaga asistenţă era numai ochi şi urechi. Fiecare se întreba: cum au reuşit cei din Cataloi să ridice valoarea zilei-muncă la 60 lei? Tovarăşii din prezidiu l-au întrerupt de cîteva ori, cerîndu-i lămuriri suplimentare. Au fost puse întrebări şi din sală. S-a închegat un dialog viu.

— Producţiile obţinute de cooperativa noastră în anul 1965 — explica Gheorghe Gulai — sînt rezultatul aplicării pe scară largă a îngrăşămintelor naturale şi chimice, a mecanizării, precum şi al cointeresării membrilor cooperatori prin aplicarea retribuţiei suplimentare. Noi aplicăm retribuţia suplimentară la principalele plante prăşitoare de cîţiva ani.

— La ce culturi aţi aplicat retribuţia suplimentară şi cum aţi procedat? — l-a întrebat Eroul Muncii Socialiste, Nicolae Hudiţeanu, preşedintele cooperativei din Comana.

— În anul 1965, în cooperativa noastră, s-a aplicat retribuţia suplimenară la porumb şi floarea-soarelui, repartizînd suprafeţele pe brigăzi, echipe şi familii. Am ales acest sistem, întrucît dispunem de o forţă de muncă redusă şi, în urma experienţelor făcute, el a dat cele mai bune rezultate.

— Ce rezultate directe aţi obţinut? — a întrebat inginera Elena Badea de la Satul Nou.

— Ca urmare a cointeresării membrilor cooperatori, prin aplicarea retribuţiei suplimentare, am reuşit să facem lucrări de bună calitate şi la timp, obţinînd recolte mari la hectar. Producţiile obţinute în anul 1965, de 3 000 kg la grîu, 3 630 kg la porumb boabe şi 1 941 kg floarea-soarelui la hectar ne-au permis să vindem statului cantităţi sporite faţă de contractele iniţiale.

ION ŞERBU

(Continuare în pag. a II-a)

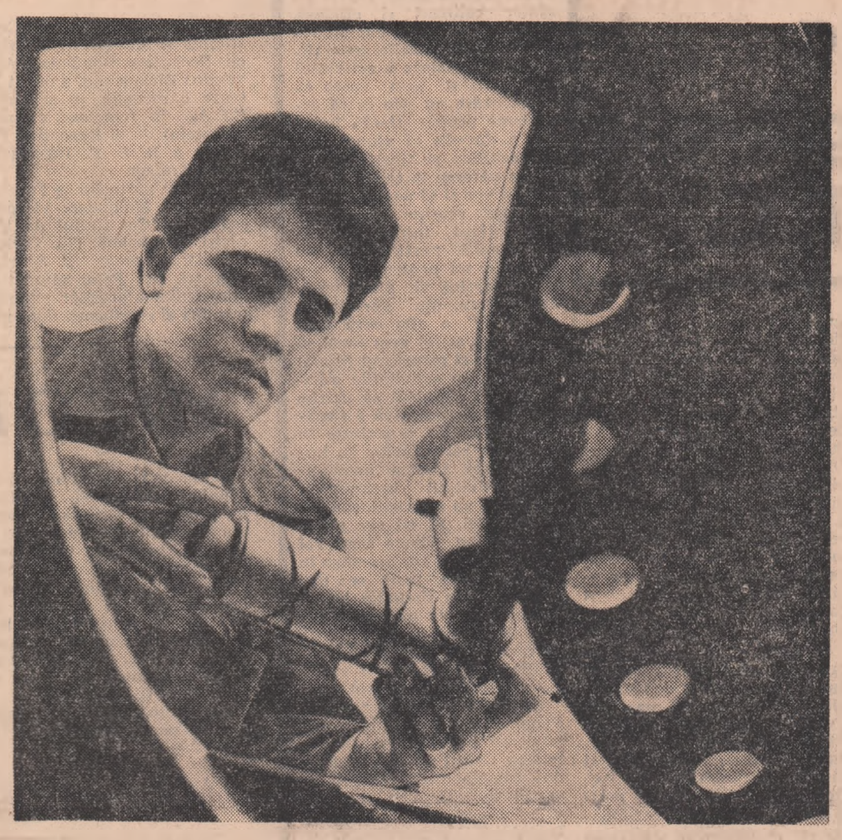

Istvan Vitalyoş este unul dintre cei mai tineri montori de la METALOTEHNICA din Tîrgu Mureş. Evidenţiat, lună de lună, în întrecerea socialistă, tînărul montor realizează numai lucrări de bună calitate.

Foto: O. PLECAN

PROGRESUL TEHNIC ÎŞI SPUNE CUVÎNTUL

• Urmările unui dialog beneficiar-producător • Calificarea urmează sau devansează noua tehnologie?

Pe adresa Uzinei mecanice Cîmpina au sosit în cursul anului trecut mai multe scrisori de la beneficiari. „Vă aducem la cunoştinţă — se spunea într-o scrisoare trimisă de conducerea schelei Gura Ocniţei — că într-o singură zi, din cauza cămăşilor care se uzează nepermis de repede, s-a repetat gama de piston". Un semnal asemănător a sosit şi de la schela Tîrgovişte. Durata medie de utilizare a cămăşilor — se spunea în scrisoarea trimisă de aici — s-a redus cu 5 zile (de la 40 la 35 zile).

Dialogul furnizor-beneficiar a debutat sub forma acestor scrisori. Dar, beneficiarul — receptiv la aceste sesizări — a adîncit acest dialog prin trimiterea unor echipe de specialişti din uzină, care să analizeze la faţa locului comportarea produselor în exploatare. Echipele s-au înapoiat cu concluzii foarte preţioase pentru uzină: finisajul interior prezenta rizuri pronunţate; operaţiile de cementare şi nitrurare nu corespundeau STAS-ului; unele pistoane se decromau într-un timp foarte scurt.

Ce preocupări există la Uzina mecanică din Cîmpina în acest sens?

— În primul rînd — ne spune inginerul Ovidiu Stănciulescu, şeful serviciului proiectări — pe linia asimilării unor produse noi cu caracteristici tehnico-funcţionale mult mai ridicate. Asimilăm în acest an noi tipo-dimensiuni de utilaje prin care diversificăm gama de sortimente. Este vorba de broasca elevator de 315 şi 400 de tone pentru burlanele de foraj, de elevatorul cu con pentru sondele de mare adîncime, pătraţii cu role, corectori, stabilizatori cu role etc. În colaborare cu Institutul de cercetări pielărie şi cauciuc-Bucu-

V. MOINEAGU

(Continuare în pag. a II-a)

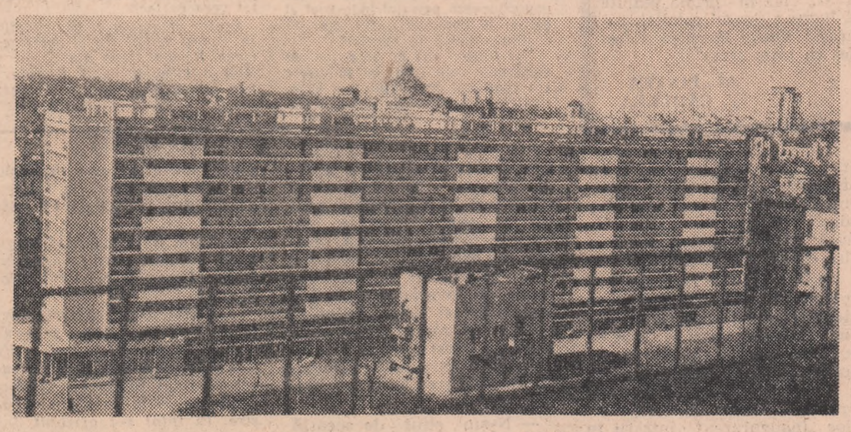

In Bucureşti — pe magistrala Nord-Sud

Eleva Timoc Roxana din clasa a X-a B a Liceului „N. Bălcescu" din Cluj este o pasionată cititoare. La concursul de limba română pe oraş a primit premiul II.

Foto: O. PLECAN

PREZENŢA IDEALULUI

de Nina Cassian

Am auzit mulţi oameni, din Occident, intelectuali, dar nu numai intelectuali, deplîngînd lipsa oricărui ideal, la o largă categorie de tineri, pentru care viaţa se compune exclusiv din acumularea unor bunuri materiale pentru obţinerea unui nivel de civilizaţie tehnică standard. Valorile spirituale şi etice sînt suspecte, sau, pur şi simplu, dispreţuite în favoarea obiectivului concret şi util, sclipitor patentat, sau a unor divertismente facile, menite să umple timpul liber. Şi, totuşi, constatau aceşti oameni, timpul lor liber, şi, în general, timpul lor, nu se umple, în ciuda aglomerării de obiecte şi de ocupaţii distractive, timpul lor rămîne gol, inert, o tristă blazare le însoţeşte gesturile şi le determină mimica. Un tînăr inginer cu maşină, care şi-a abandonat meseria pentru o activitate comercială, îmi spunea la Paris, coborînd în garajul imens, cu boxe numerotate, de la subsolul blocului în care locuia: „Mi-e teamă să nu devin şi eu un număr". Un alt interlocutor considera „semn bun" faptul că un tînăr s-a sinucis din dragoste, într-atît asistase la degradarea pînă la dispariţie a sentimentelor.

Am observat această sărăcire a personalităţii, această amputare şi desfigurare, la toţi cei care-şi pierd, la un moment dat, capacitatea de interpretare a fenomenelor sau pasiunea de a o face, la toţi cei care neglijează exerciţiul ideii sau refuză criteriile etice, la toţi cei care trăiesc pe aparenţe, pe conjuncturi superficiale, pe unilateralitate practicistă. A avea un ideal înseamnă a concepe că există ceva în afara ta şi ceva mai presus de tine, înseamnă a părăsi egoismul şi a da noţiunii de „om" singura ei accepţie completă. Desigur, idealul nu poate fi pipăit, el nu se realizează într-un timp scurt, ba mai mult decît atît, el îşi îmbogăţeşte datele şi devine tot mai complex pe măsură ce te apropii de el, solicitîndu-te mereu, aşa cum umanitatea se edifică printr-o superbă şi nesfîrşită succesiune de generaţii, cu tot cortegiul lor de suferinţe şi triumfuri. Această năzuinţă îi dă vieţii o nobilă tensiune, stimulează dialectica ideilor şi a sentimentelor pe un sens perpetuu.

Au existat şi există încă false idealuri, istoria a asistat la degradarea unora dintre ele, la înşelarea sau dezamăgirea unei generaţii sau a alteia, pe o anumită perioadă, dar necesitatea de a avea un ideal nu s-a degradat cu nimic şi, cu cît falsele idei eşuează, cu atît sfera adevărului sclipeşte mai pur.

Tinerii din ţara noastră învaţă şi iubesc, în semnificaţia lor cea mai exactă şi mai înaltă, noţiuni ca „patrie", „socialism", „umanitate", „cinste", „progres", „spirit de sacrificiu", „muncă", „mîndrie", „glorie" — acestea nu sînt pentru ei „vorbe mari", ci vorbe care îmbracă idei mari, deduse din realitate şi privite în dinamica lor. Conţinutul acestor noţiuni este urmărit în implicaţiile lui abstracte şi concrete, verificat zilnic, prin experienţa personală şi colectivă, confruntat, consolidat şi îmbogăţit cu datele cele mai concludente ale vieţii. A te îndoi, cu un scepticism facil, de aceste concepte, înseamnă nu numai a fi incapabil să concepi măreţia, dar şi a-ţi pierde, treptat, orice nobleţe, orice aspiraţie veritabilă, orice elan, pînă la a nu mai simţi gustul vieţii.

Poate aceasta este cauza unei mari dezolări, neexplicate lor, pe care am întîlnit-o la mulţi oameni, cu prilejul unor călătorii recente în ţări în care guvernează legile capitalismului — şi, de aci şi bucuria mea de a şti că tinerilor de la noi, o astfel de dezolare le este şi le va fi pururi străină.

La arat şi însămînţat

Mecanizatorii din aproape toate regiunile ţării au început lucrările în cîmp. S.M.T. din regiunea Dobrogea, de exemplu, lucrează în prezent cu toate tractoarele. În această parte a ţării s-au arat pînă acum peste 9 000 de hectare şi s-au însămînţat mai mult de 7 500 ha. Suprafeţe mari au fost însămînţate cu mazăre, orz, sfeclă şi alte culturi din epoca I şi în regiunea Bucureşti. De asemenea, mecanizatorii din Bărăgan au grăpat arăturile efectuate în toamnă pe aproape 40 000 ha.

Lucrările în cîmp s-au intensificat în ultimele zile şi în regiunile Ploieşti, Oltenia, Banat, Argeş, precum şi în unele regiuni din nordul ţării.

La Turnu Măgurele

Un nou cartier de locuinţe

La Turnu Măgurele, localitate care a devenit în ultimii ani un centru de seamă al industriei noastre chimice, a început construcţia unui nou cartier de locuinţe.

Potrivit unei hotărîri a Consiliului de Miniştri, noul cartier va cuprinde 11 blocuri, din care două turn, cu 700 apartamente, precum şi două centrale termice. În prezent se lucrează la primele două blocuri. Pentru aprovizionarea populaţiei care va locui aici — în mare parte lucrători la noul combinat chimic — se prevede construcţia unui complex comercial. Sînt, de asemenea, prevăzute lucrări care să asigure alimentarea cu energie electrică, extinderea reţelei telefonice etc.

(Agerpres)

Noi straturi productive de petrol

Noi straturi productive de petrol au fost descoperite, în acest an, în schelele ploieştene cu ajutorul izotopilor radioactivi. Folosind acelaşi mijloc petroliştii au sporit debitul de ţiţei cu 10 pînă la 25 la sută la unele sonde, îndeosebi la cele vechi, şi au stabilit regimul optim de exploatare a lor. Sfera de utilizare a izotopilor s-a lărgit recent prin determinarea cu trasori radioactivi a zonelor de infiltrare a apei în stratul de ţiţei, metodă care s-a dovedit deosebit de eficientă pentru sporirea producţiei.

(Agerpres)

Conferința organizației regionale Galați a U. T. C.

Regiunea Galați întruchipează la scară redusă dimensiunile și ritmurile dezvoltării economice și social-culturale ale întregii noastre țări. O incursiune în noile și marile ei uzine, șantiere și întreprinderi, ilustrează pregnant politica partidului nostru de dezvoltare armonioasă a tuturor regiunilor țării. Și la toate aceste transformări și înnoiri ale regiunii, s-a subliniat în Conferința organizației regionale Galați a U.T.C., o contribuție entuziastă au adus-o și tinerii.

„Organizațiile U.T.C. din regiunea noastră — se arăta în salutul comitetului regional de partid, adresat Conferinței de către tovarășul GHEORGHE GHINEA, membru supleant al C.C. al P.C.R., secretar al Comitetului regional Galați al P.C.R. — **sub îndrumarea organizațiilor de partid, au sarcina să mobilizeze și mai activ tineretul în producție și la învățătură, să-l educe în spiritul unei discipline conștiente, menită să creeze o puternică opinie împotriva lipsurilor, să le dezvolte atitudinea nouă, socialistă față de muncă și învățătură, în scopul de a-și aduce o contribuție tot mai însemnată la înfăptuirea planului de stat pe anul 1966 și a sarcinilor ce-i revin regiunii noastre pe întreaga perioadă a noului cincinal. În numele comitetului regional de partid îmi exprim convingerea că tineretul din regiunea Galați, sub îndrumarea și cu ajutorul organizațiilor de partid, al comuniștilor, va confirma încă o dată prin faptele sale și prin munca sa plină de abnegație că este conștient de sarcinile ce-i revin și că pășește spre viitor cu încredere, cu optimism".**

Cum era și firesc, în dezbaterile conferinței un loc important l-a ocupat analiza activității tineretului din uzinele, fabricile, de pe șantierele de construcții. Un exemplu al contribuției adusă de tineri la realizarea sarcinilor de plan pe anul trecut, se arată în darea de seamă prezentată conferinței regionale, îl constituie și faptul că din cei 31 000 de tineri participanți la întrecerea socialistă, organizată de sindicate, peste 7 000 au primit titlul de fruntaș în producție. **Stoenescu Toader**, de la Șantierul naval Galați, **ing. Cezarina Marin** de la C.C.H.-Brăila, **Vița Olteanu**, de la Fabrica de confecții-Focșani, **Gh. Lungu** de la Uzina mecanică Galați, **Coadă Nicolae** de la Uzina „Progresul" Brăila și alți vorbitori au subliniat în conferință experiența bună a multor organizații U.T.C. din industrie în ceea ce privește mobilizarea tinerilor la întrecerea socialistă pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan, pentru realizarea unor produse de calitate superioară, reducerea prețului de cost și creșterea productivității muncii. La Șantierul naval Galați, la Uzina „Progresul" Brăila la Fabrica de confecții Focșani, ca și în alte întreprinderi, organizațiile U.T.C. îi ajută în mod sistematic pe tineri să-și cunoască sarcinile de plan ce le revin, să înțeleagă necesitatea îndeplinirii lor ritmice, să-și organizeze locul de muncă, îi ajută să cunoască experiența fruntașilor, analizează periodic rezultatele obținute de tineri în întrecerea socialistă.

Ajutîndu-i pe tineri să-și îndeplinească sarcinile de producție, să contribuie la realizarea unor produse de calitate superioară, multe organizații U.T.C. au acordat o atenție deosebită ridicării calificării profesionale a tinerilor. „Combinatul nostru e în plină construcție. O dată cu el trebuie să crească și cadrele care vor mînui mașinile, uriașele instalații și agregate de înaltă tehnicitate cu care este înzestrat — spunea în conferință tovarășul **Marin Coman**, secretarul comitetului U.T.C. de la Combinatul siderurgic Galați. Tocmai de aceea, organizația U.T.C. de la noi și-a făcut un obiectiv central din preocuparea pentru pregătirea profesională a tinerilor, viitorii muncitori de înaltă specialitate ai combinatului. Pînă acum, la noi s-au calificat și specializat peste 3 000 de muncitori, în marea lor majoritate tineri".

Anul acesta, peste 15 000 de tineri din regiune participă la cursurile de ridicare a calificării. La Uzinele „Progresul" Brăila, la Șantierul naval-Galați și Uzina mecanică Galați, concursurile pe teme profesionale „Cine știe meserie, răspunde", consfătuirile și schimburile de experiență însoțite de demonstrații practice, citirea literaturii tehnice s-au dovedit a fi tot atîtea mijloace eficace de stimulare a interesului și pasiunii tinerilor pentru însușirea cunoștințelor de tehnică nouă.

În conferință s-a discutat, firește, și despre unele neajunsuri care mai există în munca organizațiilor U.T.C. în ceea ce privește perfecționarea continuă a calificării profesionale a tinerilor, întărirea disciplinei în producție, respectarea tehnologiei de fabricație, analizînd fără ocol, cu curaj și răspundere, neajunsurile care mai persistă în aceste direcții. Mai sînt tineri care lipsesc nemotivat de la lucru, îngreunînd prin absența lor organizarea și desfășurarea normală a procesului de producție, tineri care obișnuiesc să irosească o bună parte din timpul de muncă cu plimbări fără rost prin întreprindere, sau care nu respectă prescripțiile tehnice de îngrijire a mașinilor și utilajelor, de exploatarea lor corectă, nesocotesc indicațiile date de ingineri și maiștri. Pentru lichidarea acestor neajunsuri, în conferință s-a arătat că organizațiile U.T.C. trebuie să găsească și să folosească cele mai adecvate mijloace și metode de muncă, de influențare educativă. Trebuie stimulată opinia colectivă, combativitatea și intransigența față de manifestările de indisciplină în producție, în scopul de a determina pe fiecare tînăr să simtă răspunderea pentru calitatea muncii sale, ca și a întregii producții. Comitetul regional, comitetele raionale și orășenești trebuie să ajute organizațiile de bază să înțeleagă că aceste probleme nu se rezolvă numai prin ședințe și planuri, ci printr-o atentă și perseverentă muncă de convingere de la om la om, discuții individuale cu tinerii, dezbateri cu tinerii din secții la care să fie invitați muncitori vîrstnici, cadre de conducere care să vorbească despre răspunderea fiecărui tînăr pentru soarta producției întreprinderii în care lucrează.

În cooperativele agricole de producție, în gospodăriile de stat și S.M.T.-uri, lucrează numeroși tineri. Participanții la discuții au vorbit pe larg despre dezvoltarea agriculturii regiunii, despre aportul pe care tinerii îl aduc la întărirea economică organizatorică a unităților agricole. Darea de seamă, ca și tinerii **Florea Vacu**, inginer la G.A.S. Vădeni, **Rodica Popa** de la cooperativa agricolă Movilița, **Marin Budescu** de la S.M.T. Chiraftei, **Sevastița Condruț** de la cooperativa Mohreanu-Făurei și alții, au adus în conferință interesante fapte de muncă și de viață. Tinerii muncesc și vor munci mai bine, învață în acest scop, la cursurile agrozootehnice, aplică în producție cele învățate. Alături de toți ceilalți oameni ai muncii de la sate, tinerii au contribuit ca producția medie de grîu realizată de gospodăriile de stat din regiune să fie de aproape 3 200 kg la hectar, iar cea obținută de cooperativele agricole de producție de peste 2 500 kg la hectar. S-au realizat și producții sporite de porumb, cu toate condițiile climatice mai puțin favorabile, de asemenea producții de carne și lapte.

Dar în munca tinerilor mai există destule neajunsuri, după cum s-a subliniat în conferință. Nu întotdeauna, de exemplu, organizațiile U.T.C. din gospodăriile agricole de stat desfășoară o activitatea politică - organizatorică susținută pentru mobilizarea tineretului la realizarea sarcinilor de plan în toate sectoarele de producție. Unele organizații din raioanele Bujor, Făurei și Brăila se ocupă insuficient de antrenarea tinerilor la cursurile de ridicare a nivelului profesional. Alergînd după realizarea unui număr mare de hantri, unii mecanizatori, îndeosebi de la S.M.T. Mărășești, raionul Panciu, și din raionul Tecuci neglijează calitatea lucrărilor, fac risipă de carburanți și lubrefianți.

În conferință s-a arătat că unele organizații U.T.C. din cooperativele agricole de producție și în mod deosebit din raioanele Bujor, Tecuci și Panciu se ocupă slab de educarea tinerilor cooperatori, pentru a cultiva la aceștia dragostea și răspunderea față de munca în cooperativa agricolă de producție din care fac parte, dragostea și grija față de dezvoltarea și păstrarea avutului obștesc, nu se ocupă suficient de ridicarea nivelului de cunoștințe profesionale ale acestora.

Rezultatele bune obținute anul trecut demonstrează că unitățile agricole socialiste din regiunea Galați dispun de rezerve însemnate care, puse în valoare cu spirit gospodăresc, cu hotărîre și răspundere, pot duce la realizarea unei creșteri simțitoare a producției agricole vegetale și animale. Pentru aceasta este necesar ca organizațiile U.T.C. să ajute pe fiecare tînăr mecanizator, lucrător din G.A.S., cooperator, să cunoască precis sarcinile brigăzii, echipei, fermei de animale unde lucrează, ce obligații îi revin lui personal pentru a contribui la realizarea lor, cum și cînd trebuie să execute lucrările cerute de știința agrozootehnică. De asemenea, vor trebui să-i ajute pe tineri permanent în realizarea acestor sarcini, organizînd acțiuni menite să generalizeze experiența înaintată: concursuri profesionale, demonstrații practice, în cadrul cărora fruntașii să vorbească tinerilor despre metodele lor etc., analizîndu-se periodic rezultatele obținute, stabilindu-se măsurile care se impun și urmărirea îndeplinirii lor. Deosebit de important este ca organele și organizațiile U.T.C. să îmbunătățească în general munca politico-educativă în rîndul tinerilor de la sate, să se ocupe mai bine de organizarea unor acțiuni care să ducă la creșterea răspunderii acestora față de muncă.

În darea de seamă, ca și în cuvîntul unor participanți la conferință, **C. Cîmpeanu**-Brăila, **Cornel Stîrcescu**-Galați, **Valentina Iosif**-Focșani, **Tiberiu Botea**, Centrul agricol Brăila, ca și mulți alții, s-a subliniat pe larg despre dezvoltarea, fără precedent, pe care a cunoscut-o în regiune învățămîntul de toate gradele, sîrguința cu care se pregătesc, pe băncile școlilor și facultăților, mii de tineri, experiența organizațiilor U.T.C. în organizarea unor activități educative care să dezvolte la elevi dragostea și răspunderea pentru principala lor îndatorire — învățătura, pentru formarea acelor trăsături morale și de caracter proprii tînărului înaintat al epocii noastre.

Rezultatele frumoase obținute în multe școli și facultăți sînt însă parțial umbrite de unele fenomene negative față de care organele și organizațiile U.T.C. n-au luat, întotdeauna, la timp, o atitudine fermă, combativă. În primul trimestru al acestui an, 40 la sută din numărul elevilor au rămas corigenți la una sau mai multe materii. Din păcate, organizațiile U.T.C. din școli și facultăți nu iau o atitudine fermă împotriva mentalității acelor elevi și studenți care se mulțumesc trimestru după trimestru, sesiune de sesiune cu note mici, cu o pregătire mediocră. În facultăți, în școli este încă mare numărul absențelor de la ore, cursuri, seminarii, lucrări practice. Folosind mijloacele variate, eficiente de care dispun, organizațiile U.T.C. trebuie să sădească în conștiința fiecărui elev și student simțul de responsabilitate față de învățătură, setea de cultură, receptivitatea față de tot ce este nou și înaintat, dorința de a se realiza ca oameni multilateral dezvoltați.

Strîns legată de activitatea în producție și la învățătură a tineretului gălățean, în conferință s-a dezbătut multilateral problemele privind educația politică și moral-cetățenească a tinerilor, activitatea cultural-artistică și sportivă. „În munca de înarmare a tineretului cu învățătura marxist-leninistă, cu politica partidului — spunea în conferință **Petrea Sanda**, secretara comitetului comunal U.T.C Slobozia-Conache, cu cunoașterea de către aceștia a tradițiilor revoluționare ale poporului nostru, în vederea sporirii contribuției pe care este chemat să o aducă tineretul la înfăptuirea mărețelor obiective trasate de partid, un rol important îl are învățămîntul politic U.T.C.". Pentru înarmarea tinerilor cu cunoașterea temeinică a politicii partidului, organizațiile U.T.C. au folosit cu mai multă eficiență forme interesante și utile ca întîlniri cu activiști de partid și de stat, cu specialiști din diferite domenii de activitate, fruntași în producție, oameni de știință și cultură care au vorbit în fața tinerilor despre ritmurile dezvoltării socialiste, realizările obținute de poporul nostru condus de partid, despre sarcinile ce revin oamenilor muncii, tinerei generații în lumina directivelor Congresului al IX-lea al P.C.R.

Adunările generale au fost folosite mai intens, ele avînd o eficacitate mai mare datorită organizării mai temeinice și asigurării unui conținut politic, ideologic corespunzător. Atractive, în munca de propagandă, sînt și conferințele, sărbătorirea majoratului, organizarea de excursii, vizite, vizionarea de spectacole în comun etc. care se bucură de aprecierea tinerilor, dezbaterile pe teme moral-cetățenești. În perioada care urmează, trebuie să se acorde o atenție mai mare desfășurării în bune condiții a învățămîntului politic U.T.C., studierii temeinice în cadrul acestuia a documentelor Congresului al IX-lea al P.C.R. S-au semnalat, de asemenea, destule cazuri cînd adunările generale nu se țin cu regularitate, n-au avut un conținut care să răspundă în fond preocupărilor, interesului tinerilor. De aceea, ele s-au desfășurat adesea formal, nefiind interesante, lipsindu-le de principala lor armă: combativitatea.

Organizațiile U.T.C. s-au ocupat fără convingere și prea sporadic de antrenarea masei largi a tinerilor la o intensă activitate cultural-artistică și sportivă; dezbaterile moral-cetățenești — forme educative atît de eficiente nu s-au bucurat, cum era de așteptat, de atenția cuvenită.

În încheierea discuțiilor a luat cuvîntul tovarășa ELENA POPARAD, **secretară a C.C. al U.T.C.** După ce a transmis uteciștilor, întregului tineret din regiunea Galați salutul și felicitările Comitetului Central al U.T.C. pentru rezultatele obținute în înfăptuirea directivelor partidului, s-a oprit asupra sarcinilor de mare răspundere la a căror înfăptuire tineretul trebuie să-și aducă întreaga sa contribuție.

Faptul că lipsurile nu au fost ocolite, că despre ele s-a vorbit deschis — a spus tovarășa Elena Poparad — **ne îndreptățește să credem că sub conducerea organizației regionale de partid, organizația U.T.C. este suficient de puternică, dispune de maturitate politică, de competența necesară pentru îndeplinirea cu succes a sarcinilor ce-i revin.** Vorbitoarea s-a referit pe larg, în cuvîntul său, la modul în care înțeleg unele organizații U.T.C. să se ocupe de mobilizarea tineretului la întrecerea socialistă, de atribuțiile care revin acestora în ridicarea și perfecționarea calificării profesionale a tinerilor. În toate aceste direcții se manifestă încă neajunsuri serioase, nu au fost organizate asemenea acțiuni care să aibă un ecou puternic în conștiința tinerilor, să-i mobilizeze și mai activ la îndeplinirea ritmică zi de zi a prevederilor planului de producție, să le stimuleze interesul și dorința de a se situa în primele rînduri ale întrecerii socialiste. O sarcină de mare însemnătate pentru activitatea organizațiilor U.T.C. este aceea de a îndruma și recomanda pe cei mai buni tineri pentru a lucra pe șantierele de construcții, mobilizîndu-i la grăbirea ritmului lucrărilor și darea la timp în funcțiune a obiectivelor în construcție.

O condiție de seamă de care depinde sporirea contribuției tineretului la îndeplinirea sarcinilor de plan, la creșterea productivității muncii, la realizarea unor produse de calitate superioară și căreia organizațiile U.T.C. trebuie să-i acorde mai multă atenție — arăta vorbitoarea — **o constituie ridicarea continuă a nivelului de calificare tehnico-profesională a tinerilor muncitori, dezvoltarea la aceștia a pasiunii pentru însușirea celor mai noi cuceriri ale tehnicii și științei contemporane.** Pentru întărirea disciplinei în producție a tineretului, organizațiile U.T.C. trebuie să acționeze astfel încît să-i ajute pe tineri să înțeleagă răspunderile ce le revin pentru bunul mers al producției în întreprinderea în care lucrează.

Oprindu-se asupra activității tineretului de la sate, tovarășa Elena Poparad arăta că în atenția permanentă a tuturor organizațiilor U.T.C. trebuie să stea mobilizarea tinerilor la sporirea contribuției lor la creșterea producției agricole, la dezvoltarea averii obștești și întărirea economico-organizatorică a cooperativelor agricole.

Formarea tinerei generații pentru muncă și viață reprezintă principala sarcină încredințată de partid Uniunii Tineretului Comunist. Atitudinea tînărului față de muncă, față de învățătură, este strîns legată de modul cum reușește organizația noastră să sădească în conștiința fiecărui tînăr înțelegerea profundă a politicii partidului nostru, de modul cum îl ajută să-și formeze concepții înaintate, comuniste, despre lume, despre viață, despre societate. Tinerețea este vîrsta la care se formează caracterul omului, convingerile de viață, profilul moral. Tinerețea este terenul cel mai fertil pentru educarea moral-cetățenească și formarea unor caractere optimiste, pentru cultivarea și dezvoltarea unor trăsături ca cinstea, curajul, grija și respectul față de tovarășii de muncă și viață. Iată de ce organele și organizațiile U.T.C. trăgînd învățăminte din experiența bună acumulată și din lipsurile care au existat, folosind toate mijloacele și posibilitățile de care dispune, vor trebui să acorde principala atenție îmbunătățirii continue a conținutului muncii de educație desfășurate în rîndul fiecărei categorii de tineri.

În continuare, tovarășa Elena Poparad s-a referit la unele aspecte privind stilul de muncă al comitetului regional, al organelor și organizațiilor U.T.C. **Nu întotdeauna se organizează cu grijă și se efectuează un control riguros al îndeplinirii măsurilor și hotărîrilor, nu întotdeauna se acordă organizațiilor U.T.C. un ajutor calificat și eficient. Unele organizații reduc munca politică la adunările generale. Această îngustare a activității se explică și prin aceea că unele cadre nu știu ce să organizeze pentru tineri. Practica a dovedit că atunci cînd îi consultăm pe tineri, cînd le cerem părerea la ce fel de activități vor ei să participe, ce-i preocupă, reușim să organizăm acțiuni interesante la care tinerii participă nu din obligație, nu pentru că li s-a trasat sarcini, ci din interes, din plăcere, din dorința firească de a afla ceva nou. Procedînd astfel vom reuși să înlăturăm și caracterul formal al unora din activitățile organizate și implicit să mărim eficacitatea educativă a fiecărei activități organizate în parte. Un rol hotărîtor în îmbunătățirea tuturor domeniilor activității organizației noastre îl au activiștii, cadrele organizației. El își vor putea îndeplini cu cinste acest rol numai dacă își vor organiza în așa fel munca încît cea mai mare parte a timpului lor să și-l petreacă în mijlocul tineretului, în organizațiile U.T.C. pe care să le ajute temeinic și calificat în înfăptuirea sarcinilor stabilite de partid.**

În încheiere, tovarășa Elena Poparad și-a exprimat convingerea că tineretul din regiunea Galați condus zi de zi de organele și organizațiile de partid va întîmpina cea de-a 45-a aniversare a creării Partidului Comunist Român ca și cel de-al IV-lea Congres al U.T.C., adăugînd noi realizări succeselor de pînă acum închinate înfăptuirii mărețului program stabilit de Congresul al IX-lea al partidului pentru înflorirea patriei noastre socialiste.

★

Într-o atmosferă de puternic entuziasm, delegații la conferință au aprobat textul unei telegrame adresată C.C. al P.C.R., tovarășului Nicolae Ceaușescu, în care se exprimă hotărîrea uteciștilor, a întregului tineret din regiune de a lupta cu toată energia și capacitatea lor de muncă pentru înfăptuirea mărețelor sarcini stabilite de partid.

Conferința a ales noul comitet regional, comisia de revizie, precum și delegații la cel de-al IV-lea Congres al U.T.C., iar în prima ședință de lucru a noului comitet, tovarășul **Vasile Carolică** a fost ales ca prim secretar.

AL. PINTEA
V. CĂBULEA

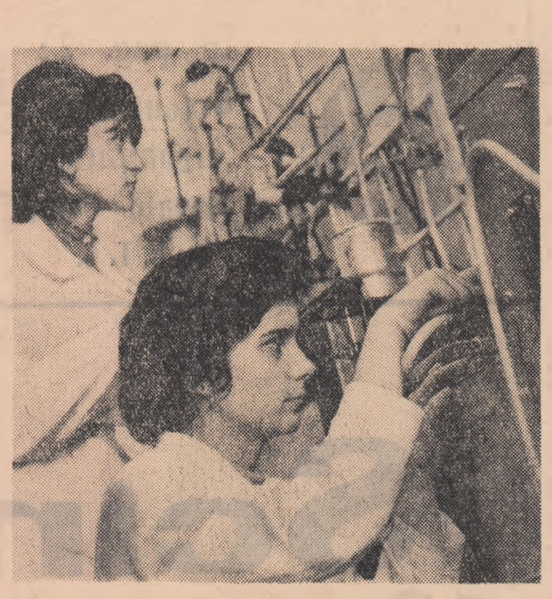

Tinerele Maria Cazacu și Lucia Pop, laborante la Institutul Petrochim din Ploiești, lucrează la instalația pentru încercarea catalizatorilor

Foto: S. VIOREL

Vizita vicepreședintelui Vecei Executive Federale a R. S. F. Iugoslavia

Prim-vicepreședintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Alexandru Bîrlădeanu, a oferit joi seara o recepție, în saloanele C.C.A., în cinstea vicepreședintelui Vecei Executive Federale a R. S. F. Iugoslavia, Boris Kraiger.

Au luat parte Ianoș Fazekaș și Roman Moldovan, vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri, Al. Boabă, Gh. Cioară, Em. Drăgănescu, C. Scarlat, miniștri, Gh. Pele, adjunct al ministrului afacerilor externe, membri ai conducerii unor ministere și alte persoane oficiale.

Au luat parte Iakșa Petrici, ambasadorul R. S. F. Iugoslavia și membrii ambasadei.

★

În cursul zilei, vicepreședintele Vecei Executive Federale a vizitat orașul Brașov și stațiunea Poiana Brașov, muzeele Doftana și Peleș și Rafinăria Brazi. Oaspetele a fost însoțit de Aurel Groapă, adjunct al ministrului industriei chimice și de Iakșa Petrici, ambasadorul R. S. F. Iugoslavia.

(Agerpres)

INFORMAȚII

● Delegația Consiliului Studenților Cehoslovaci, condusă de tov. Aloiz Tuzinsky, membru al Consiliului Studențesc al Uniunii Tineretului Cehoslovac și președinte al Consiliului Studențesc din regiunea Banska Bistrica care face o vizită în țara noastră, a fost primită ieri dimineață la Comitetul Executiv al U.A.S.R. de către tov. Alexandru Ignat, secretar al Consiliului U.A.S.R.

La discuții au participat membri ai Comitetului Executiv al U.A.S.R.

● Ambasadorul R. P. Bulgaria la București, Gheorghi Bogdanov, a oferit joi după-amiază un cocteil cu prilejul aniversării eliberării Bulgariei — 3 martie 1878.

Au participat Pompiliu Macovei, președintele Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, Gheorghe Pele, adjunct al ministrului afacerilor externe, general colonel Ion Ioniță, adjunct al ministrului forțelor armate, conducători ai unor organizații obștești, oameni de cultură și artă.

Au luat parte A. V. Basov, ambasadorul Uniunii Sovietice la București și membri ai ambasadei.

(Agerpres).

Profil romantic

(Urmare din pag. I)

— În același caiet al dirigintei — calificativul „excepțional" pentru activitatea depusă pe linie profesională și obștească. Și în tot acest timp Necula Elena continuă să viseze. Visează să învețe aproape toate meseriile: inginer constructor, economist, arhitectură, muzică. Toate îi solicită o pasiune aproape egală, o captivează cu ineditul lor. Și, totuși, clasa a X-a este, într-un fel, pragul marilor decizii. Se cuvine să consemnăm aici un fapt aparent contradictoriu. În caietul dirigintei citim: „Deși cu reale aptitudini pentru artă, literatură — se înscrie la secția reală". Lapidar, dar semnificativ. „Vreau să urmez chimia industrială — mărturisea ea colegilor într-o adunare generală U.T.C. — mă impresionează peisajul industrial al patriei în continuă dezvoltare, industria chimică în special".

Mai trumos nici nu se putea. Adolescenta care continua să viseze era captivată de subtilitatea experiențelor chimice, de locul miraculos al electronilor și atomilor, de puterea omului de a disciplina acest joc și a-l supune voinței sale. Și unde ar fi putut să folosească mai bine talentul, să-și fructifice cunoștințele și să-și încerce voința decît în uriașele combinate chimice, în care delicatele experiențe din laboratorul școlii capătă proporții fabuloase.

— Obișnuiesc să-mi trimit întotdeauna visul peste ani și apoi mă aștern cu sîrguință și migală, cu pasiune să-l realizez, etapă cu etapă, pentru a-i da astfel aripi să zboare mai departe — îmi spunea recent Necula Elena. — În același timp sînt un elev ca toți ceilalți colegi ai mei; pe lîngă învățătură îmi place să citesc cărți, să cînt la pian, să merg la spectacole, să dansez. Într-un cuvînt, trăiesc viața cu intensitatea care se cere, în tot ceea ce fac.

Pentru dragostea ei de învățătură, pentru activitatea ei obștească, eleva Necula Elena din clasa a XI-a a Liceului nr. 1 Giurgiu a fost aleasă delegată la Congresul U.T.C.

Progresul tehnic își spune cuvîntul

(Urmare din pag. I)

rești, facem pregătiri în prezent pentru asimilarea pistoanelor cu garnituri demontabile care vor înlocui pistoanele mono-bloc la pompele de noroi. Este în pregătire și asimilarea capetelor de erupție cu venitul de $2^1/_2 \times 350$ atmosfere.

— Tehnica evoluează de la o zi la alta — ne spune inginerul Nicolae Calotelo. Produsele mai vechi aflate în fabricație trebuie aduse la zi. Am trecut, de aceea, la reproiectarea ansamblului compresorului, urmărind, în primul rînd, îmbunătățirea calității cilindrilor și cuzinetilor. Am înlocuit materialul de antifricțiune cu materiale noi, mai ușoare și mai ieftine. Greutatea compresorului — în urma reproiectării — s-a redus cu peste 60 de kg. În cazul pompei de extracție — produsul de bază al uzinei — am recurs la o reproiectare completă.

Promovarea progresului tehnic prin proiectare a fost însoțită de o activitate asemănătoare și în domeniul tehnologiei de fabricație. Noul în proiectare cere noul și în tehnologie.

— Tehnologia de fabricație a pompei de extracție — întocmită acum 10 ani — era depășită, subliniază ing. C. Șovăială, tehnologul șef al uzinei. Am elaborat o nouă tehnologie: fabricarea pompei prin călirea superficială a interiorului cămășilor pistoanelor. Ca prim rezultat al aplicării acestei noi metode (călirea prin curenți de înaltă frecvență) s-au redus deformațiile frecvente care apăreau după sistemul de călire clasică. În plus, cămașa pistonului este acum nitrurată.

O altă acțiune de mare importanță privind introducerea tehnicii noi, a progresului tehnic, este și dotarea secțiilor cu utilaje noi, modernizarea unora din cele existente.

— Recent. — precizează inginerul C. Șovăială, a avut loc „inaugurarea" intrării în producție a unei hale noi — dotată cu aparatură modernă (mașini de forjat orizontal, cuptor cu vatră mobilă) care va asigura un înalt grad de mecanizare și automatizare a operațiunilor de tratament termic. Amintesc, de asemenea, instalația de călit superficial „Elin". În prima jumătate a lunii martie va fi încheiată acțiunea de modernizare a strungurilor ce vor fi folosite la prelucrarea mufelor și a prăjinilor.

Măsurile luate în uzină pentru introducerea progresului tehnic, dotările cu mașini și instalații noi, moderne, impun organizarea concomitentă a unor acțiuni de perfecționare continuă a cunoștințelor profesionale ale muncitorilor. Au fost organizate, în acest scop, cursuri de ridicare a calificării profesionale pentru meseriile: turnător, forjor, strungar, montor etc. Maiștrii și tehnicienii frecventează cursurile de specializare; inginerii au fost încadrați în lectorate tehnice.

— Cîți tineri iau parte la aceste acțiuni? am întrebat pe secretarul comitetului U.T.C.

N-am reușit să aflăm cît de mulți. Maiștrii și inginerii cu care am stat de vorbă au semnalat faptul că frecvența tinerilor la aceste acțiuni este nesatisfăcătoare. Comisia inginerilor și tehnicienilor a organizat nu de mult două schimburi de experiență pentru a generaliza cele mai bune metode de muncă, însoțite de demonstrații practice. Am inițiat aceste acțiuni — ne spune un tovarăș din comisia inginerilor și tehnicienilor — pentru a-i ajuta, în primul rînd pe tineri să-și însușească noile utilaje, noile tehnologii. Participarea lor a fost însă redusă.

— N-am știut de această acțiune — motivează secretarul comitetului U.T.C.

Realitatea e că organizația U.T.C. a acordat o slabă atenție antrenării tinerilor la acțiunile de perfecționare a calificării. Ar fi fost normal ca organizația U.T.C. să sondeze opiniile tinerilor în legătură cu ce-ar dori să învețe la aceste cursuri, să facă în acest scop propuneri conducerii. În uzină se fac eforturi vizibile pentru introducerea progresului tehnic. Și e normal să fie așa. Organizația U.T.C. are datoria — și faptele relatate mai sus atestă aceasta — să intervină activ, pe această cale, în promovarea progresului tehnic în uzină.

Debut în rîndul fruntașilor

(Urmare din pag. I)

Astfel, la cele două culturi la care s-a plicat retribuția suplimentară am vîndut în plus 207 tone floarea-soarelui și 487 tone porumb boabe, realizînd peste venitul pe care prevăzusem să-l realizăm la aceste două culturi suma de 1 070 550 lei.

— Cum a fost făcută retribuția suplimentară? — a întrebat Ionuț Caiali de la Topraisar.

— Retribuția suplimentară la porumb s-a făcut în bani, acordîndu-se 20 la sută din depășirea obținută, iar la floarea-soarelui tot în bani, acordîndu-se 30 la sută din depășire. În total s-a atribuit ca retribuție suplimentară suma de 202 750 lei. Mulți cooperatori au primit drept retribuție suplimentară sume de bani cuprinse între 2 000—4 000 lei.

Aplicarea retribuției suplimentare la cultura porumbului a făcut posibilă obținerea la culturile intercalate a unor producții cu mult mai mari față de anii anteriori. Am realizat în medie peste 100 kg fasole și 3 000 kg dovleci la hectar.

— Toți cooperatorii au primit retribuții suplimentare? a întrebat, Memet Sadi de la Tătaru.

— Nu. Au primit retribuție suplimentară numai membrii cooperatori care au executat toate lucrările planificate și minimum de zile-muncă stabilite de adunarea generală.

Cointeresarea membrilor cooperatori prin aplicarea retribuției suplimentare a contribuit, alături de alte măsuri, la obținerea de venituri mari care au influențat favorabil dezvoltarea economico-organizatorică a cooperativei noastre. Astfel, în anul 1965, numai în sectorul producției vegetale producția globală planificată a fost depășită cu aproape 3 milioane lei, în același timp crescînd simțitor și veniturile bănești. Față de prevederi, care se cifrau la 3 200 000 lei s-a realizat suma de 5 050 000 lei.

Aceste realizări au permis alocarea la fondul de bază a sumei de 731 000 lei.

Paralel cu mărirea averii obștești a crescut și valoarea zilei-muncă. În anul 1965 valoarea totală a zilei-muncă a fost la noi de 60 lei, din care 45 numai bani.

— Ce proiecte aveți pentru viitor? a întrebat cineva din sală

— Adunarea generală a cooperativei a hotărît ca în anul 1966 retribuția suplimentară să fie extinsă și în cadrul sectorului zootehnic. Trecînd la îndeplinirea acestei hotărîri, imediat după adunare au fost luate măsuri pentru mai buna organizare a producției. În scopul unei juste retribuiri a îngrijitorilor animalele au fost lotizate pe grupe de producție. Au fost fixate sarcini de producție diferențiate, în funcție de rasă și nivelul productiv al animalelor

Anul acesta vom aplica retribuția suplimentară la cultura porumbului și floarea-soarelui, la producția de lapte de vacă, lapte de oaie, lînă, miei și purcei. Studiem posibilitatea aplicării retribuției suplimentare în viticultură, grădina de legume, în creșterea viteilor, la îngrășătoria de porci și bovine

În prima pauză l-am căutat pe Gheorghe Gulai. N-a fost posibilă o discuție cu dînsul. În jurul lui și al celorlalți delegați de la Cataloi se strînseseră mulți președinți, contabili, ingineri, brigadieri. Dialogul continua. Am reținut întîlnirile, schimburile de experiență, stabilite între cei din Cataloi și conducerile altor cooperative agricole. Cataloi nu mai era o cooperativă anonimă; cu bunele sale rezultate a intrat în circuitul valoroasei experiențe a cooperativelor agricole din Dobrogea.

CINEMATOGRAFE

TOM JONES
rulează la Patria (orele 10; 12,30; 16; 18,30; 21), București (orele 9,15; 12; 15,30; 18,15), Gloria (orele 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45), Tomis (orele 9,30; 12,15; 15; 17,45; 20,30), Aurora (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21).

A FOST CÎNDVA HOȚ
rulează la Sala Palatului Republicii Socialiste România (orele 16,45 și 20 joi și vineri).

PROCESUL ALB — cinemascop
rulează la Excelsior (orele 9,45; 12,30; 15; 17,45; 20,30), Melodia (orele 10; 12,30; 15,30; 18; 20,30).

GUSTUL MIERII
rulează la Luceafărul (orele 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45), Bucegi (orele 10; 12,15; 16; 18,15; 20,30).

FATA DIN JUNGLĂ
rulează la Modern (orele 9,45; 12; 14,15; 16,30; 18,45; 21).

WINNETOU (seria II-a) — cinemascop
rulează la Festival (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,30; 21), Grivița (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15), Lira (orele 10; 12,15; 17; 19; 21).

ÎN PUSTIUL PATAGONIEI
rulează la Capitol (orele 9,30; 11,30; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

ANI CLOCOTITORI
rulează la Republica (orele 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,30).

CINE EȘTI DUMNEATA D-LE SORGE?
rulează la Lumina (orele 9,30; 12,15; 15; 17,45; 20,30).

VIZITA
rulează la Bucureștii noi (orele 10; 12,15; 16; 18,15; 20,30), Popular (orele 10,30; 16,15; 18,15; 20,30), Victoria (orele 9,30; 11,45; 14,000; 16,15; 18,45; 21).

AUTORIZAȚIE DE CĂSĂTORIE
rulează la Union (orele 15; 17; 19; 21), Rahova (orele 16; 18,15; 20,30).

COMOARA SUBTERANĂ — ÎN COSMOS — TREPTE SPRE LUMINĂ — NUNTA TĂRĂNEASCĂ
rulează la Timpuri noi (orele 10—21 în continuare).

CRIMINALUL ÎN VACANȚĂ
rulează la Miorița (orele 9,45; 12; 14; 16,15; 18,30; 20,45), Floreasca (orele 10; 12; 14; 16; 18; 20,30).

DUMINICĂ LA ORA 6
rulează la Doina (orele 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30).

DEPĂȘIREA
rulează la Giulești (orele 10,30; 15,30; 18; 20,30), Feroviar (orele 9; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21).

STEAUA BALETULUI
rulează la Central (orele 10; 12; 14; 16,30; 18,30; 20,30), Volga (orele 10; 12; 14,30; 16,30; 18,30; 20,30).

PINGUINUL
rulează la Dacia (orele 9,30—14 (în continuare), 16,15; 18,30; 20,45), Pacea (orele 16; 18; 20), Crîngași (orele 15,30; 18).

TRAGEȚI ÎN STANISLAS
rulează la Unirea (orele 11; 16; 18,15; 20,30), Cotroceni (orele 16; 18,15; 20,30).

CE S-A ÎNTÎMPLAT CU BABY JANE
rulează la Flacăra (orele 10; 15; 17,45; 20,30), Drumul Sării (orele 15; 17,30 20).

CALEA VICTORIEI SAU CHEIA VISURILOR
rulează la Arta (orele 10; 12,30; 15; 17,30; 20), Flamura (orele 10; 12; 16; 18; 20).

SAȘA
rulează la Înfrățirea între popoare (orele 13,45; 15,45; 18; 20,15).

OLD SHATTERHAND
rulează la Moșilor (orele 11; 15,30; 18; 20,30)

PROCESUL DE LA NÜRNBERG — ambele serii
rulează la Viitorul (orele 15; 19)

MUNCILE LUI HERCULE
rulează la Colentina (orele 13,30; 15,45; 18; 20)

ÎNVĂȚĂTORUL DIN VIGEVANO
rulează la Progresul (orele 15,30; 18; 20,15).

ȘAH LA REGE
rulează la Ferentari (orele 15; 17; 19; 21).

Abecedarul meseriei fără pagini albe

DE LA O EDIȚIE LA ALTA

INTERVIU CU DOI AUTORI DE MANUALE

În cadrul rubricii noastre și-au expus pînă acum opinia în legătură cu manualele de tehnologia meseriei folosite în învățămîntul profesional unele cadre didactice și specialiști. Au fost făcute, cu acest prilej, observații critice privind conținutul actualelor manuale, în raport cu structura meseriilor și nivelul dezvoltării economiei noastre. Din discuții au reușit o serie de propuneri și sugestii — adeseori concretizate pînă la amănunt: raportul cu programele școlare, noțiuni de metodică, pedagogia lecției, rostul ilustrației și desenului etc. — menite să contribuie la îmbunătățirea viitoarelor ediții. Evident, un cuvint important trebuie să-l aibă inșiși autorii manualelor. În acest sens, publicăm în numărul de astăzi părerea a doi autori: VALERIA UȚĂ, profesoară la Grupul școlar de chimie-București, autoarea manualului „Chimia tehnologică generală" și T. MUCICĂ autorul manualului „Tehnologia lăcătușeriei"

Discuția a pornit de la ideea centrală: „CUM VEDEȚI VIITOAREA EDIȚIE A MANUALULUI DUMNEAVOASTRĂ?"

PROF. VALERIA UȚĂ: Cred că e necesar să vă spun mai întîi care au fost criteriile care au stat la baza elaborării vechiului manual. La redactarea cărții am participat trei tovarăși: ing. Florin Sintimbreanu, profesor la Școala profesională de chimie din Timișoara, ing. Dumitru Todericiu de la Centrul de documentare al M.I.C. și subsemnata. Ceea ce mi se pare demn de subliniat aici este faptul că toți trei, pe lîngă competența pregătirii de specialitate, sîntem și profesori (inginerul Todericiu a lucrat cu cîtva timp în urmă și în învățămînt). Inițial, manualul a fost conceput pentru laboranți și operatori chimiști; în prezent îl folosesc și viitorii mecanici de întreținere a utilajului chimic și rafinării. Dintre aceștia, laboranților li se cerea cel mai mare volum de cunoștințe, programa afectîndu-le și cele mai multe ore față de celelalte specialități. În sfîrșit, am căutat să respectăm o anumită pedagogie a elaborării cărții, o anumită dozare a cunoștințelor pe lecții și capitole, venind în sprijinul accesibilității lor de către elevi.

— Cu toate acestea, însă...

— Da, cu toate acestea, lacunele nu s-au lăsat... așteptate. Unele s-au ivit încă de la apariție, determinate în special de două cauze:

a) un anumit simplism în sistematizarea valorică a cunoștințelor. Partea de chimie organică — foarte importantă pentru noi fiind vorba aici de fabricarea maselor plastice, cauciucului, medicamentelor — a fost tratată mai sumar.

b) greutățile întîmpinate din partea Editurii de stat didactice și pedagogice. După întocmirea manualului, editura ne-a cerut să-l reducem cu aproximativ 150 de pagini. Aici există un barem peste care nu se poate trece în nici un chip: două pagini și jumătate pentru o lecție. Manualul a trebuit să fie astfel scurtat, ciuntit. Cel mai mult a avut de suferit de pe urma acestei „recomandări" partea de chimie organică. Oare nu se poate întreprinde nimic în acest sens? „Legile" editurii sînt imuabile?

Reținînd observația, am rugat-o pe tovarășa Valeria Uță să ne vorbească despre raportul dintre conținutul manualului și nivelul în continuă creștere al industriei noastre chimice, ca și despre alte aspecte privind actualul manual.

— Folosirea lui de cîțiva ani a scos la iveală o serie de observații de care vom ține seamă la viitoarea ediție. Mă refer în mod deosebit la schemele ce însoțesc partea de chimie anorganică (metalele, de pildă). Multe din ele sînt greoaie, detailate, uneori inutile. Pentru evitarea supraîncărcării elevilor vom simplifica aceste scheme și desene, ca și explicațiile ce le însoțesc.

Menționez că manualul de față a fost întocmit conform programei școlare din 1962. El nu mai corespunde actualelor cerințe ale producției, oglindinte și în noua programă. Au apărut, astfel, teme noi: cracarea țițeiului, chimizarea gazului metan, despre negru de fum și acetilenă — care în manual au fost neprevăzute ori tratate foarte sumar.

— Aminteați la început despre o anumită pedagogie a elaborării manualului. Ce ne puteți spune în legătură cu acest aspect?

— Spuneam că o lacună principală constă în lipsa unei sistematizări deosebite a cunoștințelor în cadrul lecțiilor. Acum, după ce l-am folosit cîțiva ani, în urma discuțiilor cu mulți colegi de specialitate întrevăd unele soluții menite să înlăture această deficiență. La chimia anorganică se poate realiza, astfel, o mai bună întrepătrundere a noțiunilor de chimie pură cu latura lor tehnologică. La fel în ceea ce privește chimia organică. Va trebui să prevedem lecțiile de chimizarea gazului metan, transformarea lui în alcool metilic și aldehidă formică, de exemplu, numai după ce elevii și-au însușit noțiunile teoretice despre aceste două substanțe. Vom pune accent deosebit pe exemplificările din industria noastră chimică, subliniind în cadrul fiecărei lecții procedeele tehnologice folosite în combinatele noastre.

— Așadar, treptat se conturează imaginea viitoarei ediții a manualului dumneavoastră...

— Într-un fel, da. Manualul este prevăzut în planul editorial pe anul școlar 1967—1968 într-o ediție revizuită. De pe acum, însă, îmi centralizez observațiile, întocmesc fișe, conspecte în vederea realizării. Alte observații vor reieși, firește, din discuțiile pe care le voi mai purta cu colegii de specialitate, ca și din coloanele rubricii ziarului dumneavoastră.

T. MUCICĂ: Sînt și eu de părere, că manualul la care am colaborat nu rezolvă în suficientă măsură anumite probleme, că el poate fi îmbunătățit în mod substanțial.

Cred însă că trebuie cunoscute și cauzele mai profunde care nu țin de autori, și care, în ciuda acestui fapt, contribuie la slaba calitate a unora din manualele noastre de tehnologia meseriei. S-a spus pe drept cuvînt, că între manual și programa școlară trebuie să fie o concordanță deplină. Se întîmplă însă că nu toate programele sînt alcătuite la un înalt nivel. Și trebuie să se știe că obligația fundamentală a unui autor față de editură este să respecte programa școlară ce i se dă. Procedeul este bun cînd programa e bună. Dar altfel...

Referindu-mă la programa după care, împreună cu tovarășul V. Husea, am alcătuit manualul de lăcătușerie trebuie să relev cîteva lucruri care și-au lăsat amprenta în munca noastră. De pildă, sînt unele operații specifice meseriei de lăcătuș, dar în ciuda acestui fapt programa indică să le tratăm foarte sumar. Un exemplu este tema îndreptarea metalelor pentru care programa prevede numai o oră de predare. Alte teme necesare și specifice lăcătușeriei (polizarea metalelor, de exemplu) lipsesc complet din programă.

Aceasta în timp ce asupra unor operații și lucrări nespecifice sau ajutătoare lăcătușului se insistă în mod nejustificat, după părerea mea.

O problemă asupra căreia au insistat mult cei care și-au expus punctul de vedere în coloanele ziarului dv. se referea la necesitatea asigurării unui nivel ridicat al manualelor, la faptul că ele trebuie să țină pasul cu tehnica modernă. E, desigur, o cerință întrutotul justificată — și de care eu, ca autor, sînt pe deplin conștient. Dar și aici programa după care alcătuiești manualul îți indică ce și cum trebuie să faci. Nu e, desigur, admis să consumi spațiu și hîrtie în 1965 sau 1966 cu descrierea coarbei ca instrument de găurit. Nu e, de asemenea, atît de necesar să-ți pierzi timpul cu descrierea mașinii de găurit manuale sau pneumatice, uitînd de mașina de găurit electrică de mînă, de cea radială sau multiax — mașini care au o largă utilizare în producție. Dar așa scrie în programa după care trebuie să alcătuiești manualul...

Consider binevenită intenția Ministerului Învățămîntului de a edita pe viitor manualele pe bază de concurs. Sînt convins că, organizat temeinic, acest lucru va rezultate și ele se vor reflecta în apariția unor manuale bune, în special cele de tehnologia meseriei.

După cîte cunosc, Direcția generală pedagogică a învățămîntului profesional și tehnic din Ministerul Învățămîntului a elaborat o nouă programă pentru această meserie. Ea acordă un timp mai mare principalelor teme, înlăturînd astfel din lacunele vechii programe.

O ultimă problemă se referă la timpul ce se acordă autorului pentru întocmirea unui manual. De acest lucru depinde foarte mult calitatea muncii sale. În ce mă privește (deși am lucrat la mai multe manuale) niciodată n-am avut suficient răgaz pentru elaborarea lor. Cele 400 de pagini ale manualului în discuție le-am elaborat în circa 5 luni. Și de aici o parte din scăderile lui.

Interviuri realizate de I. ANDREIȚĂ I. BODEA

În pară.

Foto: AGERPRES

Sub tipar

Un nou atlas al lumii

În Editura didactică și pedagogică va vedea, în curînd, lumina tiparului un nou atlas al lumii, care va folosi elevilor din învățămîntul de cultură generală, studenților din facultățile de specialitate și profesorilor de geografie. Noul atlas, elaborat de lectorul universitar Mircea Peahă, va oferi un material deosebit de important pentru ilustrarea noțiunilor de geografie matematică, geografie fizică generală și geografie economică a globului. El va cuprinde 250 hărți în 14 culori, diferite date statistice și un indice alfabetic al numirilor folosite.

(Agerpres)

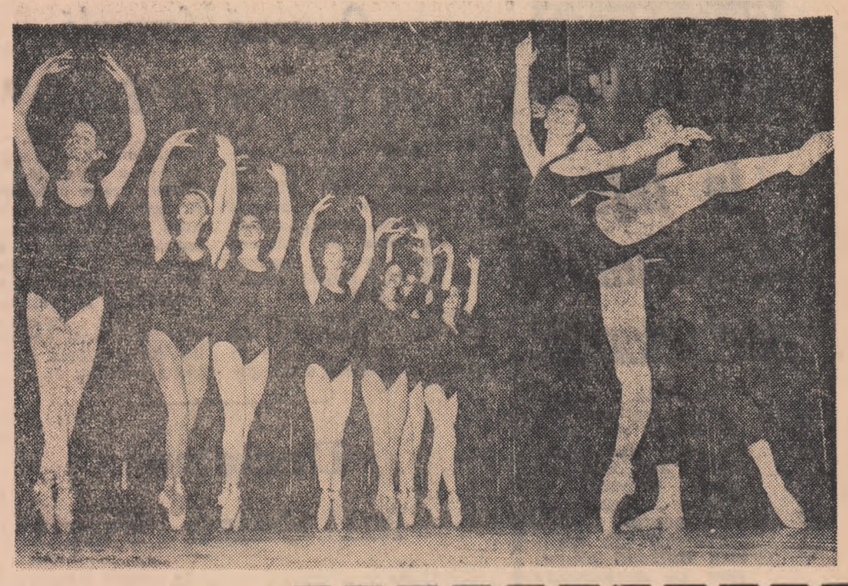

Oră de studiu. (Școala de coregrafie din București)

SPORT

Campionatul mondial de hochei

Hocheiștii români învingători în primul meci

ZAGREB 3 (Agerpres). — Echipa de hochei pe gheață a României a debutat cu o frumoasă victorie în grupa B a noii ediții a campionatului mondial care a început joi la Zagreb. Hocheiștii români au cîștigat cu scorul de 4—3 (0—1; 3—2; 1—0), întîlnirea cu echipa Elveției. După cum remarcă în comentariile lor specialiștii prezenți la acest meci, hocheiștii romîni au meritat victoria, practicînd un joc rapid și eficace care a surprins formația elvețiană.

Astăzi echipa României întîlnește într-un meci deosebit de dificil echipa R. F. Germane principala favorită la primul loc al grupei B. Echipa Norvegiei a învins Anglia cu 12—2 (3—1; 3—1; 6—0).

Celelalte jocuri de astăzi: Elveția — Anglia; R. P. Ungară — Austria; Iugoslavia — Norvegia.

★

La Liubliana au început meciurile grupei A pentru desemnarea echipei campioane mondiale. Selecționata U.R.S.S., campioană mondială și olimpică a cîștigat primul meci al competiției cu scorul de 8—1 în dauna echipei Poloniei. Cehoslovacia a dispus cu 6—0 de echipa R. D. Germane.

PE SCURT

● *Duminică, 6 martie, cu începere de la ora 16, pe stadionul Dinamo din Capitală va avea loc meciul amical de fotbal dintre echipele Dinamo și Steaua. Cele două cluburi își vor verifica cu acest prilej formațiile în vederea deschiderii campionatului categoriei A la fotbal.*

● *A început noua ediție a „Cupei Europei centrale" la fotbal. În primul meci echipa iugoslavă Sarajevo a învins cu 2—1 (1—0) formația austriacă Wiener Sportklub.*

● *În ziua de 11 martie va începe în Capitală un interesant turneu de șah avînd drept scop verificarea șahiștilor noștri fruntași. Cu excepția campionului țării, Florin Gheorghiu, și a maestrilor internaționali V. Ciocîltea și Th. Ghițescu, vor participa la acest turneu cei mai buni șahiști ai țării printre care M. Nacu, M. Pavlov, E. Reicher, B. Soos, A. Gunsberger, Gh. Mititelu, V. Georgescu și E. Nacht.*

● *Sala Floreasca II din Capitală va găzdui la sfîrșitul acestei săptămîni ultimul concurs de atletism pe teren acoperit din acest sezon. Vor lua startul cei mai buni atleți seniori și o serie de juniori care s-au remarcat în concursurile precedente. În programul întrecerilor figurează probele de 50 m; 55 m garduri; înălțime; prăjină; lungime; greutate și triplu salt (la bărbați) și 50 m, 40 m garduri; înălțime; lungime și greutate (la femei).*

„PATROANA" DIN PANTELIMON ȘI INSPECTORI CU INIMĂ LARGĂ

Un atelier de coafură. În spațele firmei, patru pereți reci, respingători. O draperie din pînză ieftină acoperă uneltele învechite. Acoperite în cîrpe, căștile pentru uscat părul seamănă cu doi monștri antrenați în jocul de-a baba-oarba. De-a lungul atelierului își plimbă pașii îndesați, stăpîna. Clientela și-o primește zîmbind. Pe tatăl Constantinei Giurcă l-a întîmpinat însă cu brațele încrucișate.

— Vrei să o învăț meserie? Te costă 300 de lei pe lună.

Așa a ajuns Constantina Giurcă, în vîrstă de 15 ani, ucenică. A început să muncească. Pentru a învăța să coafeze? Nicidecum! Gospodăria „patroanei" este destul de grea. O familie numeroasă: copii, ginere, nepot. Curățenia, piața, cine era să le facă, dacă nu ucenica?

Au trecut trei luni. Părinții au plătit banii. Din ale meseriei fata n-a învățat însă nimic.

— Nu, bani nu mi-a dat. Mi-a adus, în schimb, alimente. Mi-a spus taică-său că nu are bani. Și, mă rog, ar fi vrut să lucreze? Nu cunoștea. Trebuia să mai aștepte. O meserie nu se învață cu una, cu două, cît bați din palme, ne-a spus proprietara atelierului de coafură cu firmă și autorizație.

Nemulțumită, fata a plecat în căutarea altei îndeletniciri.

De toate acestea am fost sesizați printr-o scrisoare.

„Munceam 10—12 ore pe zi. În legătură cu meseria nu mi-a împărtășit nimic din cunoștințele sale 6—7 ore îmi erau ocupate cu treburi gospodărești, iar restul cu corvoada în atelier. De aceea, mă întreb cu ce m-aș fi ales? Bineînțeles, cu timp pierdut și cheltuială zadarnică din partea părinților mei" — ne scrie Constantina Giurcă.

★

Cele descrise pînă aici s-au petrecut recent în București, în atelierul de pe Șoseaua Pantelimon, al Tarsiței R. pe care Constantina Giurcă — ucenica — l-a părăsit acum cîteva zile. Nu a mai putut suporta. Femeia în grija căreia fusese dată pentru ca în schimbul unei sume de bani să o învețe meserie, o exploata așa cum a exploatat și alte fete ani de-a rîndul.

Vinovați sînt în primul rînd părinții Constantinei Giurcă. Este regretabil că au găsit în persona Tarsiței R. singurul sprijin prin care fiica lor să poată învăța o meserie, în vreme ce în țara noastră funcționează nenumărate școli profesionale în care se pot însuși diverse meserii și pentru care elevul nu trebuie să plătească bani. Dimpotrivă, pe timpul școlarizării, viitorii muncitori primesc salariu sau bursă, au asigurate gratuit cazare și hrană.

Ne-am întrebat însă cum se poate ca un asemenea sistem de calificare să mai fie și astăzi folosit?

Pentru a găsi răspunsul, ne-am adresat, pe rînd, mai multor organe.

UNIUNEA CENTRALĂ A COOPERATIVELOR MEȘTEȘUGĂREȘTI. Iată ce ne-a relatat tovarășul GHEORGHE AUGUSTIN, directorul direcției de cadre și învățămînt:

„Fata putea să vină la cooperația meșteșugărească. Se putea califica și la locul de muncă. Nu neapărat în meseria de coafor, doar sînt atîtea meserii pe care noi nu le-am acoperit cu necesarul de cadre calificate.

Știu că tineri care au învățat meseria în aceste condiții, s-au angajat și lucrează în unitățile noastre. Angajarea lor s-a făcut pe baza unor probe de lucru. Acte de calificare nu li se cer. De altfel, asemenea acte nu eliberează micii meseriași.

Cazul relatat cred că este de competența organelor de miliție"

Solicitîndu-i părerea, comandantul secției a 6-a miliție în raza căreia funcționează atelierul de coafură mai sus amintit, ne-a spus:

„Noi veghem ca persoane străine de orașul București să nu locuiască fără forme legale. Dacă meseriașii particulari au voie sau nu au voie să angajeze și să califice ucenici, este de competența sfatului popular raional, respectiv a inspecției de impozite"

Iată-ne, așadar, ajunși și aici. De la tovarășul AUREL PLOSCEANU, șeful Inspecției de impozite a raionului 23 August, aflăm:

„Tarsița R. posedă autorizație de funcționare a unui „atelier de coafură — fără ucenici". A achitat impozitele. Inspectorul de teren a primit indicația „să o supravegheze atent"

„Patroana" nu s-a știut, însă, de „vizitele" inspectorului. Ea a continuat să mențină ucenici, să încaseze bani. Lăsînd la o parte faptul că atunci cînd a angajat o ucenică, Tarsița R. a încălcat legile, trebuie să spunem că ea și-a asumat o obligație umană, morală. Modul în care însă s-a achitat de această obligație, în care s-a purtat cu tînăra Constantina Giurcă, este total inacceptabil. Și despre toate acestea nimeni nu știe nimic.

— Dar cine trebuie să cunoască, tovarășe inspector șef?

— Inspectorul de teren.

Evident, inspectorul de teren, Faibiș Isac, trebuia să afle de acest lucru. Trecînd aproape zilnic „în inspecție", el „a văzut" în atelier, în mai multe rînduri, anumite persoane. Om cu inimă largă, s-a mulțumit doar să-i atragă atenția „patroanei", și să-i spună mereu același lucru: „să nu le mai găsesc aici". Dar ucenici „nu a găsit".

Era oare greu? Să vedem. În atelierul acesta, ca în oricare altul, particular, cooperatist sau de stat, există un „Registru unic de control". Îl citim. Pe mai multe pagini găsim consemnată prezența ucenicilor: 1963 — Nistor Anișoara, din București; 1964 — nu se arată numele ucenicei, iar patroana nu-l mai ține minte; 1965 — Bușu Rădița, din comuna Ulmu, raionul Călărași; 1965—1966 — Giurcă Constantina, din comuna Lupșanu, satul Radu-Vodă, raionul Lehliu.

Prezența ucenicelor în acest atelier a fost observată și consemnată aici de către lucrători ai Inspectoratului sanitar al raionului 23 August.

Dar, tot acest registru ne spune că la data de 24 noiembrie 1965, însuși inspectorul Faibiș Isac a făcut o verificare la atelierul de coafură patronat de Tarsița R. A întocmit un proces verbal, a semnat în registru, dar „nu a observat" că acolo, cu numai trei rînduri mai sus, scria: „Ucenica nu are halat". „Ucenica nu are efectuat controlul medical periodic".

În cazul acesta, proprietara atelierului este vinovată — ne spune tovarășul Zucman Iuliu, inspector șef al Inspectoratului de stat sanitar al raionului 23 August.

— Numai ea?

— Evident, nu. Vinovați sînt și salariații noștri. Dacă au sesizat — și au sesizat deoarece reiese acest fapt din registrul unic de control — trebuia să anunțe statul popular raional. Dar, dacă trebuie să facem pe cineva cu adevărat vinovat, acesta este numai inspectorul Inspecției raionale de impozite".

În urma discuțiilor pe care le-am purtat cu tovarășii amintiți mai sus, a rezultat și următoarea propunere.

Numeroase echipe de control obștesc fac controale în unitățile sanitare, policlinici, spitale, se interesează de modul în care sînt tratați bolnavii, de starea curățeniei, hrana bolnavilor etc.

Ar fi necesar și posibil ca echipele de control obștesc de pe lîngă consiliile raionale ale sindicatelor, să fie întărite cu reprezentanți ai Inspecției de impozite, ai comitetului raional U.T.C. și să controleze și atelierele particulare ale micilor meseriași care mai există încă. Se vor evita, astfel, fără îndoială, situații ca cea relatată mai sus.

N. COTIGĂ

Pregătiri de primăvară la stațiunea experimentală din Ștefănești-Pitești

CARNET TEATRAL

„INSULA"

de MIHAIL SEBASTIAN

Mihail Sebastian e o apariție oarecum singulară în teatrul nostru. Piesele sale au avut o largă rezonanță prin acea subtilă mixtură de fior liric și zădărnicie, de riset și visări stelare de mici zbuciumări fără urmări apreciabile. Astfel, eroii săi trăiesc redusa dramă a tentației, al pasului făcut cu infinite precauții și al retragerii imediate o dată cu înțelegerea imposibilității unei „ieșiri". Acești eroi în aspirațiile lor n-au mari elanuri sufletești, și nu suportă conflicte violente. Ei tînjesc, înfloresc în fața iluziei, și se consumă pe tăcute cu o discreție care a fost întotdeauna relevată ca una din principalele calități ale autorului. Este, deci, un teatru ce, neocolind problemele acute ale existenței, prefera să se oprească o clipă, ce-i drept, cu sinceră emoție, la universul intim al celor mărunți. Publicul putea să vibreze ușor la blînda și trista viață a profesorului Miroiu, la iluziile sale pierdute...

Piesele lui Mihail Sebastian, populate de mici funcționari, profesori, afaceriști veroși — ultimii cu o existență artistică precară — avizi de lumină, de zone astrale, cu elanuri sortite eșecului după prima replică, au un farmec de-o scînteiere meteorică, datorită replicilor și inteligenței spontane a autorului.

S-au făcut apropieri cam fortuite între teatrul lui Caragiale și al lui Mihail Sebastian. Caragiale era un satiric sau, după caz, un ironist, abordînd constant o anumită specificitate, o concretețe politică și socială, aceea a vechii Românii, pe cînd la Sebastian această realitate este mult mai vagă, autorul ambiționînd să creeze tipuri generalizate. Dar reușita deplină o găsim tocmai la Caragiale care pleacă de la o realitate dată, cunoscută lui pe toate planurile. Așadar, Sebastian cu pornirile sale elegiace, cu anxietățile și bucuriile personajelor ce-i populează piesele se află pe linia teatrului lui Victor Ion Popa și George Mihail Zamfirescu, fără profundul lirism al primului și dramatica și pătimașa existență a personajelor celuilalt.

„Insula", a treia piesă a lui Mihail Sebastian, cu ultima parte realizată de Mircea Ștefănescu, ilustrează pe deplin dorința de evaziune și ideal a autorului. „Undeva în sud" trei oameni aparținînd unor medii sociale diferite sînt siliți să trăiască în comun datorită unor împrejurări excepționale. De la început înțelegem că intriga e un pretext pentru a permite autorului demonstrația imposibilității depășirii unor anumite condiții sociale. Manuel, Bobby și Nadia trăiesc o artificioasă și ciudată întîmplare ce-i egalizează într-un adevărat falanster în care omenia, prietenia au valoare. Ei descoperă euforic la un moment dat un fel de mic paradis moral, o dată cu hainele vîndute pentru hrană căzînd orice barieră socială. O clipă avem iluzia egalității și camaraderiei pentru ca în final aceleași bariere să se lase din nou, însoțind nostalgia celor ce trebuie să revină la „viață".

Deci o piesă cu un palid conflict, de discret lirism în care putem reține cel mult cîteva referințe aluzive la anumite stări de lucruri. Mihail Sebastian, supus unor multiple influențe, tînjește după evaziuni exotice ce se leagă de natura sa intimă, promovînd un soi de confrerie în care să se vorbească „de la om la om", lipsită deci de conștiință civică. Desigur că și aceasta este o formă de protest împotriva unor realități istorice și sociale, dar acest protest are inconsistența plînsului muzical al copiilor, durerea, și așa minimă, fiind depășită de frumusețea plînsului „în sine".

Micul univers al pieselor lui Sebastian reclamă întotdeauna forțe actoricești de primordin. Este cazul să relevăm jocul dezinvolt al Sandei Toma în rolul Nadiei, cel mai interesant personaj feminin al lui Mihail Sebastian, dozarea discretă a emoției ce se sfîrșește, într-un mic suspin final, al regretului după săptămînile de sinceritate totală, trăite de eroi. Lipsită de orice umbră de „mister", ca Mona bunăoară, Nadia are o vitalitate și o capacitate de înțelegere cu totul deosebite pînă la acel țipăt care va rupe pentru o clipă vălul letargic al „insulei".

Mircea Șeptilici (Manuel) și Ștefan Tapalagă (Bobby) găsesc accente adecvate în caracterizarea unor tipologii cam liniare și naive pentru spectatorul de azi.

Cea mai reușită scenă rămîne desigur momentul „banchetului" cu aspirine, cînd cei trei ajunși la forma paroxistică a foamei, halucinează, căpătînd iluzia volatilității, a desprinderii de materie, schițînd un balet inocent și primordial, o adevărată „reîntoarcere la natură", roussoistă.

Spectacolul (regia Crin Teodorescu) cu o piesă de Mihail Sebastian se pretează, avînd în vedere poezia textului, la sugestii dintre cele mai reușite. Un asemenea spectacol poartă deci pecetea eleganței și a siguranței autorului, de continue alternanțe lirice și critice, niciodată fixate, niciodată clarificate.

MIHAI HETCO

P.S.

„Completarea" adusă piesei, neterminate de autor, este o ipoteză asupra evoluției subiectului, probabil dintre cele mai posibile, și — pe lîngă integrarea în timpul inițial — are meritul de a restitui publicului o piesă ce nu adaugă elemente fundamentale viziunii artistice a lui Sebastian. Dar îl recomandă încă o dată cu fidelitate. Eforturile, curajul și gestul lui Mircea Ștefănescu își merită, firește, elogiile.

Comentariul zilei

În fața examenului parlamentar

Formația ministerială pe care Aldo Moro a reușit să o alcătuiască după 34 zile de criză trebuie să treacă examenul parlamentar. Observatorii din capitala italiană presupun că dezbaterile vor dura pînă la sfîrșitul săptămînii. Joi, Moro a prezentat programul guvernamental.

Aparent, Aldo Moro nu a schimbat fizionomia cabinetului său: aceeași coaliție (democrat-creștinii, socialiștii, social-democrații și republicanii), același program și aproape chiar aceiași miniștri (doar 7 din 26 miniștri n-au făcut parte din vechea formație). Interminabilele discuții („din cele 34 de zile ale crizei, 32 au fost utilizate în dezbateri asupra persoanelor care vor face parte din noul cabinet" — remarca **Il Tempo**) au luat sfîrșit abia după ce exponenții dreptei democrat-creștine, grupați în jurul lui Scelba au obținut o reprezentare mai largă. Scelba n-a intrat în guvern (datorită vetoului socialiștilor), dar a primit în compensație președinția partidului democrat-creștin. „Paese Sera" constata că „noul guvern privește mai spre dreapta decît cel precedent".

Observatorii din capitala italiană atrăgeau atenția că formarea celui de al treilea cabinet Moro nu înseamnă aplanarea divergențelor. Coaliția de „centru-stînga" este o construcție șubredă, lipsită de un fundament trainic. Problemele care au declanșat criza au rămas în același stadiu acut și este de așteptat ca ele să genereze noi complicații.

Dar încă mai înainte ca noul guvern să ia contact cu parlamentul, în rîndul democrat-creștinilor s-au manifestat disensiuni care amenință să pună sub semnul întrebării precarul echilibru realizat. Liderii curentului „Forze Nouve" (care exprimă tendința de stînga în partidul democrat-creștin) au decis să părăsească în bloc conducerea partidului. Gestul este explicat prin dorința de a obține „o clarificare politică profundă" în interiorul partidului. Actul la care a recurs stînga democrat-creștină este apreciat ca un protest la adresa orientării către dreapta a lui Aldo Moro. Reluarea publică a controverselor în partidul premierului, lichidarea pretinsei „unități" a diverselor curente, riscă să aducă guvernul într-o situație critică.

Nici relațiile dintre „partenerii minori" din coaliție nu îngăduie optimism exagerat. Proiectele de unificare a celor două partide — socialist și social-democrat — cunosc un moment de oarecare dificultate. Social-democrații par grăbiți: ei propun unificarea pînă la 2 iunie. Conducerea P.S.D.I., dorește crearea unei comisii mixte care să examineze problemele unificării și „eventualele puncte de dezacord". Socialiștii se arată mai puțin grăbiți. Francesco de Martino, secretarul P.S.I., a subliniat că „este mai important ca partidul unificat să fie pus pe baze solide decît să fie realizat într-un timp scurt".

Evoluțiile politice italiene inspiră oarecari îndoieli cu privire la durabilitatea echipei cu care Aldo Moro își propune să guverneze.

EUGENIU OBREA

O nouă formulă de guvern în Belgia?

Președintele Partidului social-creștin din Belgia, Paul Vanden Boeynants, însărcinat miercuri seara de regele Baudouin să formeze noul guvern, a acceptat joi după-amiază misiunea încredințată.

Imediat după anunțarea hotărîrii sale, Boeynants și-a început consultările oficiale în vederea soluționării crizei guvernamentale, care a intrat în cea de-a 21-a zi. **Agenția France Presse relatează că la Bruxelles circulă anumite zvonuri, potrivit cărora Boeynants ar intenționa să formeze o coaliție alcătuită din partidul social-creștin și partidul libertății și progresului.** După cum se știe, vechea coaliție guvernamentală era constituită din partidele social-creștin și socialist.

Declarația lui Seku Ture

CONAKRY 3 (Agerpres). — După cum anunță agenția Reuter, referindu-se la postul de radio Conakry, președintele Guineei, Seku Ture, a anunțat că dr Kwame Nkrumah „trebuie să fie considerat de aci înainte ca șef al statului Guineea și secretar general al Partidului Democrat din această țară".

În această calitate — a spus Seku Ture — la orice conferință a șefilor de state africane care ar putea avea loc în viitor, Kwame Nkrumah, va vorbi în numele Guineei.

Totodată Seku Ture a declarat că îl consideră în continuare pe K. Nkrumah ca președinte al Ghanei.

K. Nkrumah a sosit miercuri noaptea la Conakry.

Lucrările Comisiei economice româno-egiptene

CAIRO 3 — Corespondentul Agerpres, C. Oprică, transmite: La 2 martie au început la Cairo lucrările primei sesiuni a Comisiei economice mixte româno-egiptene. Delegația guvernamentală română este condusă de Gheorghe Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, iar delegația guvernamentală egipteană de Abdel Moneim Kaissuny, vicepreședinte al guvernului R.A.U. însărcinat cu problemele economice și financiare.

În seara aceleiași zile vicepreședintele Kaissuny a oferit un dineu în cinstea vicepreședintelui Gheorghe Rădulescu și a delegației române. La dineu au participat din partea egipteană Nazih Ahmed Deif, ministrul trezoreriei, Ahved Zendo, guvernatorul băncii centrale și membrii delegației. Din partea română, au participat Bujor Almășan, ministrul minelor, Alexandru Albescu, adjunct al ministrului comerțului exterior și ceilalți membri ai delegației, precum și Mircea Nicolaescu, ambasadorul Republicii Socialiste România la Cairo.

JAPONIA. — Polițiști lovind cu brutalitate pe studenții universității „Waseda" din Tokio care au demonstrat împotriva scumpirii taxelor universitare

de peste hotare

ANGLIA. — Muncitori greviști de la „English Electric", demonstrînd pe străzile Londrei

Proiectul „forței interamericane" întîmpină opoziție în O.S.A.

Ambasadorul Rafael de la Colina, șeful delegației mexicane la reuniunea din Panama a Comisiei speciale a Organizației Statelor Americane însărcinată cu elaborarea proiectului de modificare a Cartei Organizației, a declarat că țara sa se împotrivește cu hotărîre oricărei modificări care ar aduce atingere principiilor neintervenției și autodeterminării. Aceste principii vitale, a spus el, „constituie un rod al luptelor îndelungate duse de popoarele continentului pentru libertate și independența națională".

Într-un document prezentat spre dezbatere conferinței, reprezentantul Mexicului a propus lărgirea cooperării economice între națiunile continentului prin intermediul acordării reciproce de împrumuturi și finanțarea de obiective industriale în condiții favorabile, cu scopul de a accelera dezvoltarea economico-socială și stabilizarea finanțelor.

Atitudinea ambasadorului mexican s-a manifestat ca răspuns la propunerea nord-americană prezentată în cursul discuțiilor, care, urmărind în ultima instanță să netezească drumul pentru crearea unei forțe armate permanente (investită cu funcții polițienești și controlată de S.U.A.), desconsidera principiile neintervenției și autodeterminării. La fel ca și la conferința interamericană de la Rio de Janiero, la reuniunea din Panama se înfruntă două orientări: una vehiculînd teza Statelor Unite, conform căreia crearea forței interamericane permanente a O.S.A. ar fi o necesitate pentru „securitatea continentală" și de aceea ea ar trebui constituită cît mai grabnic, chiar cu prețul sacrificării suveranității. Acestei teze i se opun hotărît un șir de țări ca Mexic, Chile, Ecuador, Columbia, Peru, Venezuela, (care lipsește și de la reuniunea actuală) și Uruguay. Deși țările citate au poziții diferite față de această problemă, în ansamblu ele consideră respectarea principiilor neintervenției și autodeterminării drept condiția fundamentală pentru însăși existența organismului interamerican. Acești membri ai O.S.A. care împărtășesc un asemenea punct de vedere nu se arată atît de preocupați de așa numita „securitate continentală", considerînd că această formulă este mai mult un exercițiu de falsă alarmă lansat de Statele Unite și de aceea insistă, îndeosebi, asupra aspectelor colaborării economice între țările continentului ca mijloc eficient în lupta împotriva subdezvoltării.

La Lima, secretarul general al partidului guvernamental „acțiunea populară", Oscar Trelles, fost prim-ministru, a declarat că „propunerea americană la reuniunea din Panama trebuie respinsă total întrucît urmărește încălcarea principiului neintervenției".

După ultimele informații, delegația chiliană la reuniune a înmînat un important proiect de hotărîre pe linia politicii externe independente promovată de guvernul președintelui Eduardo Frei. Se așteaptă ca discutarea propunerii chiliene — al cărei conținut nu a fost dezvăluit să contribuie la o și mai accentuată polarizare a pozițiilor în rîndurile participanților la reuniunea din Panama.

În timpul dezbaterilor din Palatul Adunării legislative unde se țin ședințele reuniunii din Panama, în fața clădirii a avut loc o manifestație studențească, la care participanții au protestat împotriva intențiilor de creare a „forței interamericane permanente" și a prezenței militarilor nord-americani pe teritoriul panamez, respectiv în zona canalului Panama.

V. OROS
corespondentul Agerpres la Rio de Janeiro

Bombele de la Palomares

Într-un interval de numai cîteva ore, Departamentul de Stat, Ministerul Apărării și Comisia pentru energia atomică a S.U.A. au dat publicității, miercuri seara, declarații în legătură cu accidentul petrecut în ziua de 17 ianuarie, în dreptul localității spaniole Palomares. Gradate, prin conținutul lor, în scopul vădit de a „liniști opinia publică, atît din Spania cît și din numeroase alte țări ale lumii, aceste declarații constituie prima recunoaștere oficială că bombardierul „B-52" care s-a prăbușit după ce s-a ciocnit cu avionul cisternă „Kc-135" avea la bord patru bombe nucleare. Mai mult încă, ele recunosc că explozia focoaselor nucleare a două din cele patru bombe a provocat ruperea învelișului acestora și o cantitate de materii radioactive — plutoniu 239 și uraniu 235 — s-a răspîndit pe o zonă apreciată ca avînd o suprafață de 30 metri pătrați.

Era în dimineața zilei de 17 ianuarie. Majoritatea celor 1 000 de locuitori ai micii așezări Palomares, situată într-una din regiunile cele mai înapoiate ale Spaniei, se aflau, ca deobicei, la lucrul cîmpului. Deodată s-a auzit un zgomot puternic. Sub privirile lor îngrozite două mari avioane, aparținînd forțelor S.U.A. staționate pe teritoriul spaniol, se ciocniseră și se îndreptau vertiginos spre pămînt. S-au văzut cîteva parașute care se deschideau și pe care vîntul le îndrepta către largul mării. Spre seară s-a anunțat că numai o parte a echipajului celor două avioane a putut fi salvată. Din ziua aceea Palomares a devenit o adevărată tabără militară. Sute de camioane ale forțelor americane, mii de soldați înzestrați cu contoare Geiger au început să caute prin nisip, prin tufișurile de pe țărm, prin suprafețele cultivate cu roșii. Regiunea a fost declarată „zonă interzisă" și echipe speciale de medici au început să examineze pe toți locuitorii orășelului. Bineînțeles, secretul nu a putut fi păstrat mult timp. Bombardierul „B-52" avea la bord bombe nucleare. Despre asta scriau ziarele spaniole, americane, engleze și din toate țările lumii. Singurele care păstrau o tăcere deplină erau autoritățile americane. „Nu știm nimic", — suna invariabil răspunsul dat ziariștilor atît de ofițerii americani din Spania cît și de cei de la Pentagon. Un răspuns cu atît mai semnificativ cu cît era primul accident de acest fel petrecut în Europa occidentală.

Și iată că, după o tăcere de 44 de zile, oficialitățile de la Washington, au recunoscut ceea ce știa de mult toată lumea. Agenția ASSOCIATED PRESS relatează, din surse informate, că această recunoaștere „a fost forțată" de o declarație a guvernului spaniol care ar fi fost înmînată Departamentului de Stat al S.U.A. Conținutul acestei declarații nu este cunoscut. Se știe însă că Pentagonul a anunțat interdicția pentru avioanele americane, avînd la bord arme nucleare, de a mai zbura deasupra teritoriului Spaniei. Aceasta nu a împiedicat unele ziare libaneze să menționeze că bombardierele „B-52" zboară acum deasupra Libanului!

Cele trei declarații publicate în capitala americană au fost redactate în așa fel ca și cum s-ar fi încercat o informare treptată a opiniei publice, pentru ca „șocul" să nu fie prea puternic. Prima, provenită din partea Departamentului de Stat, a recunoscut că, în cursul accidentului de la 17 ianuarie, a fost pierdut un proiectil nuclear care, în ciuda cercetărilor efectuate, nu a mai putut fi găsit. S-a menționat numai că „cercetările vor continua și vor fi chiar intensificate". A doua declarație conține „precizări" din partea Ministerului Apărării. Ea menționează explozia focoaselor a două din cele trei bombe care au fost găsite și răspîndirea de materii fisionabile în regiunea accidentului. Purtătorul de cuvînt al ministerului s-a străduit să dea asigurări că au fost luate toate măsurile de securitate pentru a se împiedica o explozie nucleară de mari proporții. Despre tipul acestor bombe cercurile oficiale de la Washington au refuzat să dea vreo indicație. Citînd surse neoficiale, corespondentul la Washington al agenției FRANCE PRESSE, subliniază că bomba pierdută la Palomares, pe pămînt sau în largul țărmurilor micii localități, avea o putere de 15 megatone, sau 15 milioane tone de t.n.t. În sfîrșit, cea de a treia declarație, provenind din partea Comisiei pentru energia atomică a S.U.A., arată că o cantitate de 1 100 metri cubi de pămînt și vegetație în care a fost descoperită „o mică cantitate" de materii radioactive va fi transportată în conteinere și îngropată în recipiente speciale la uzina atomică Aiken (S.U.A.) alături de alte reziduuri radioactive.

Este evident că se încearcă minimalizarea accidentului de la Palomares care a provocat atîta emoție nu numai în rîndurile opiniei publice spaniole, dar și din numeroase alte țări. În diferite orașe ale Spaniei au avut loc demonstrații de protest împotriva zborurilor avioanelor americane avînd la bord arme nucleare. Studenții spanioli au organizat chiar o „Săptămînă de protest". Cît priveste pe locuitorii orășelului Palomares ei sînt cel mai greu încercați. Produsele agricole, roade ale muncii lor, nu mai sînt cumpărate de teamă ca să nu fie contaminate cu radiații. Cîmpul, una din puținele lor surse de cîștig, nu mai poate fi lucrat ani de-a rîndul. Pescuitul în larg a fost mult redus întrucît bomba dispărută s-ar putea afla pe fundul mării. În plus, turiștii care veneau vara la Palomares, nu își vor mai face apariția anul acesta.

Declarațiile date publicității de autoritățile americane nu au dat răspuns la cerința lor exprimată de opinia publică și anume, ca în locul „explicațiilor" și „justificărilor" de tot felul să fie suspendate complet zborurile bombardierelor „B-52" a căror încărcătură constituie o primejdie permanentă pentru viața, sănătatea și liniștea oamenilor.

P. NICOARĂ

Amănunte privind zborul lui „Venus-3"

Arătînd cum a fost efectuată corectarea traectoriei de zbor a stației „Venus-3", care la 1 martie a atins suprafața planetei Venus, prof. V. Ivancenko, specialist în domeniul cosmonauticii a declarat că aparatajul de la bordul stațiunii permitea să se efectueze la nevoie cîteva corecții. Corectarea a început la 26 decembrie, după 40 de zile de la lansare.

Trebuia corectată atît direcția traseului (care trecea la 60 550 km de centrul planetei) cît și momentul în care stația urma să se apropie de suprafața lui Venus. Întrucît atingerea cu planeta era așteptată la 1 martie, aproximativ la ora 0,00 cînd planeta nu era vizibilă de pe teritoriul Uniunii Sovietice, calculele cereau fixarea întîlnirii la ora 10.

Autorul arată că observațiile efectuate timp de o lună și jumătate asupra stației „Venus-3" au demonstrat că corectarea a izbutit întrutotul. Traiectoria a trecut aproape exact prin centrul planetei, iar întîlnirea cu planeta a avut loc la ora 9,56 (cu numai 4 minute înainte de momentul calculat).

În cazul înfăptuirii practice a zborului, devierea de la punctul de întîlnire cu planeta este inevitabilă. Cu toate că s-a efectuat corectarea a existat totuși o mică imprecizie de ordinul unui centimetru pe secundă. O mică eroare s-a produs și în calcularea traiectoriei și în sfîrșit un element de inexactitate a existat și în calcularea distanței de la orbita Pămîntului la orbita lui Venus.

În consecință punctul în care suprafața planetei Venus a fost atinsă de stație se află la o distanță de circa o mie de km față de punctul calculat. Aceasta este o deviere mică, dacă ținem seama că diametrul lui Venus este de peste 12 000 km, iar distanța dintre Pămînt și planetă era în acel moment de peste 61 milioane km.

Conferința de presă a ministrului de externe al R. D. Germane

BERLIN 3. — Corespondentul Agerpres, **St. Deju**, transmite. Otto Winzer, ministrul afacerilor externe al R. D. Germane, în cadrul unei conferințe de presă, a dat publicității o declarație în legătură cu scrisoarea adresată de Walter Ulbricht, președintele Consiliului de Stat al R. D. Germane, secretarului general al O.N.U., cuprinzînd cererea R. D. Germane de a fi primită ca membră în Organizația Națiunilor Unite. Această inițiativă, se subliniază în declarație, reprezintă „o contribuție cît se poate de actuală și necesară la lupta popoarelor pentru menținerea și întărirea păcii și pentru stabilirea de relații pașnice între state, bazate pe egalitate în drepturi".

Este o situație anormală ca un stat, care există de 16 ani și a atins un nivel înalt de dezvoltare și căruia îi sînt proprii — în conformitate cu dreptul internațional actual — toate atributele unui stat suveran, să nu fie încă membru al O.N.U., se spune în declarație. Pretenția guvernului vest-german de a reprezenta întreaga Germanie este contrarie dreptului internațional. El nu are nici dreptul și nici puterea de a-și impune pretențiile în afara granițelor sale.

Menționînd că prin acordurile de la Potsdam, guvernele principalelor puteri ale coaliției antihitleriste s-au angajat să dea poporului german posibilitatea de a-și ocupa locul în rîndurile popoarelor libere și iubitoare de pace, în declarație se spune: prin propria contribuție și propunerile sale constructive cu privire la dezarmare și la asigurarea păcii, prin întreaga sa politică de pace, antiimperialistă și anticolonialistă, R. D. Germană a demonstrat că acționează în deplină concordanță cu Carta Națiunilor Unite. Din moment ce în articolul 4 din Carta Națiunilor Unite se spune că, în afara statelor fondatoare, calitatea de membru al Națiunilor Unite „este deschisă tuturor celorlalte state iubitoare de pace", „care se angajează să îndeplinească îndatoririle prevăzute în prezentul statut", Consiliul de Stat și guvernul pot constata în mod îndreptățit că R. D. Germană a îndeplinit întrutotul această prevedere.

„R. D. Germană, se menționează în declarație, rămîne credincioasă principiului formulat în prima sa declarație guvernamentală de a nu accepta scindarea Germaniei și de a duce cu hotărîre lupta pentru o apropiere și înțelegere între cele două state germane, pe calea formării unei confederații menite să ducă la reunificare"

COLABORAREA CULTURALĂ ROMÂNO-COREEANĂ

PHENIAN 3 (Agerpres). — La 2 martie a avut loc la Phenian semnarea planului pentru aplicarea acordului de colaborare culturală între Republica Socialistă România și Republica Populară Democrată Coreeană pe anii 1966-1967. Din partea română planul a fost semnat de Nicolae Popa, ambasadorul Republicii Socialiste România în R.P.D. Coreeană, iar din partea coreeană de către Să Ciol, președintele Comitetului de relații culturale cu străinătatea.

PE SCURT:

● LA „GALERIE CINQ-MARS" din Paris a avut loc vernisajul expoziției pictorului Ion Mirea. Au asistat cunoscuți pictori francezi și critici de artă, precum și Victor Dimitriu, ambasadorul Republicii Socialiste România la Paris. Expoziția va rămîne deschisă pînă la 2 aprilie.

● CA URMARE a tratativelor purtate la New Delhi a fost semnat protocolul de schimb de mărfuri între Republica Socialistă România și India pe anul 1966.

● *AGENȚIA P.A.P. anunță că la 2 martie Wladyslaw Gomulka, prim-secretar al C.C. al P.M.U.P., a avut o convorbire cu secretarul general al P.C. Italian, Luigi Longo, care se află într-o vizită în R. P. Polonă.*

● *PRIMUL ministru al Ugandei, dr. Milton Obote, a anunțat oficial că a preluat funcțiile de șef al statului, demitîndu-l, de fapt, pe președintele țării, regele Mutesa, anunță agenția U.P.I.*

Însemnări

Neutri, de partea cui?

În coloanele presei vest-germane s-a făcut multă reclamă activității „Comitetului de studii pentru problemele prețurilor și veniturilor". Acest comitet, pe care unele ziare îl denumesc, nu fără ironie, „Consiliul celor șase înțelepți", este format din șase economiști și profesori universitari și e prezentat ca fiind „un organ absolut nepărtinitor și independent".

Trebuie să relevăm că apariția respectivului comitet „de imparțiali", declarată ca „inițiativă a unor cercuri economice și universitare", a avut loc într-un moment cînd:

— Prețurile celor mai importante produse alimentare s-au majorat, iar costul vieții a sporit (chiar potrivit datelor oficiale).

— Peste 10 milioane de muncitori și funcționari revendică o sporire corespunzătoare a salariilor.

— Principalele companii industriale refuză să accepte în noile contracte de muncă cel mai minim spor de salarii (aceasta în vreme ce profiturile lor au crescut în anul trecut cu procente variind între 5 și 18 la sută, în comparație cu anul 1964).

Primul raport al comitetului „celor șase înțelepți" a văzut lumina zilei la mijlocul lunii februarie. Comitetul constată „cu satisfacție" că în 1965 numărul muncitorilor cărora li s-au majorat salariile a fost cu 5 milioane mai mic decît în 1964. Se opiniază „înghețarea, cel puțin parțială, a salariilor". În același context, „înțelepții" recomandă să se studieze „eventualele efecte pozitive ale unor concedieri sau schimburi incomplete în ramuri amenințate de stagnare". Cu alte cuvinte: o invitație la folosirea șomajului, total sau parțial, ca armă împotriva revendicărilor muncitorești.

În ceea ce privește profiturile monopolurilor, „cei șase" recomandă să nu se întreprindă nimic „de natură să diminueze interesul marilor capitaluri în investiții pe scară largă". Adică să se mențină, în orice conjunctură, profiturile uriașe ale monopoliștilor pe seama „înghețării" revendicărilor celor ce muncesc.

Rețetele acestea nu sînt, firește, noi. E interesant să semnalăm însă că ele seamănă perfect, pînă la identificare, cu punctele de vedere exprimate la începutul lunii trecute de „RHEINISCHE MERKUR", unul din oficioasele marelui capital vest-german. Cităm: „Imperativul absolut în actuala conjunctură este înghețarea salariilor. Orice altă soluție în criza de desfacere care se extinde ar afecta investițiile și ar agrava situația... Reducerea timpului de lucru și acceptarea legală a concedierilor ar avea, desigur, efecte salutare".

Toată această istorie a „imparțialului" și „independentului" comitet „al înțelepților" ne aduce în memorie ironia usturătoare a lui Schiller care, în confruntări cu asemenea „nepărtinitori", obișnuia să întrebe: „De partea cui sînteți neutri?"

EM. RUCĂR

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii".